

ROSA

ČASOPIS PANNY MÁRIE SPOLUVYKUPITEĽKY - VLÁDKYNE SVETA

Január

01/2006

Obsah

Na linke M-Rosy / Do Vašej pozornosti	2
Misia Vládkyne sveta: Hľa prichádza Pán, On je Kráľ slávy; Očistite si srdcia	6
Misia Nepoškrvnenej Čistoty / Zaujalo nás.....	8
Misia Kráľovnej pokoja: Môj najcennejší poklad	12
Misia Kráľovnej pomoci: Srdce Matky	16
Naša reportáž / Výročie: Čím žije Džublik; Predvianočné rozprávanie.....	18
Ostro sledovaná stopa / Na ostrie: Žiadajú odstúpenie Štátneho sekretára Vatikánu kardinála Angela Sodana	21
Kardináli New Age?.....	21
Úvaha / Polemika / Odporúčame: Na čo čakáme?	25
Slovo mladých / Zaznamenali sme: Sme bojovníci Svetla (II.)	31
Píšeme o vás: Diskriminácia kresťanov pokračuje	34
Zo života svätých: Gemma Galgani: Ježiš, nešetri ma!	38
Napísali ste nám.....	42
Krátke správy / Rôzne	46

Na linke M-Rosy / Do Vašej pozornosti

Posolstvo Kráľovnej pokoja

Proste o dar obrátenia!

Drahé deti! Dnes vás, s Ježišom v náručí, mimoriadnym spôsobom volám k obráteniu. Deti, po celý tento čas, po ktorý mi Boh dovolil, aby som bola s vami, som vás neustále nabádala k obráteniu. Mnohé vaše srdcia zostali uzatvorené. Dietky, Ježiš je Láska a radosť, preto sa rozhodnite pre Ježiša. Začnite sa modliť! Proste o dar obrátenia! Dietky, iba s Ježišom môžete mať pokoj, radosť a srdce naplnené láskou. Dietky, ja vás mám rada... Ja som vaša Matka a dávam vám svoje materinské požehnanie...

Prostredníctvom Jakova Čola, Medžugorie, 25. decembra 2005

Posolstvo Kráľovnej pomoci

Deti, pod'ťe ku mne!

Moje drahé dietky! Skláňam sa k vám s otvorenou náručou a s veľkou radosťou vás objímam. Prinášam vám svetlo, ktorým je Ježiš. Mnohí toto svetlo nevidia, mnohí len nejasne, ale toto svetlo prežaruje celý svet. Deti, využite čas a možnosti, ktoré máte od Boha, aby Ježiš mohol zapáliť svoje svetlo i vo vás, aby zmenil tmu na svetlo, bolesť na radosť, beznádej na vieru presýtenú láskou.

Deti, pod'ťe ku mne, lebo vám prinášam svetlo, skrze moju odovzdanosť Bohu. Milujeme vás. Tak veľmi vás milujeme! Ďakujem vám, že ste počuli moje volanie!

Prostredníctvom **Simony Kumpanovej**, Dechtice, dňa 15. decembra 2005

Odkaz jednoty

Posviacka kláštora v Džubliku

Dňa 17. decembra 2005 v dopoludňajších hodinách užhorodský eparcha Mons. Milan Šášik posvätil v Džubliku budovu ženského kláštora Bratstva zjavenia Presvätej rodiny a v nej novú kaplnku.

Kaplnka taktiež nesie meno Presvätej rodiny. Vladyku privítal o. **Atanáz Čijpeš PPR**, vizionárka 14-ročná **Al'onka Kurucová** s dievčatami chlebom a soľou, ako aj vinšami a básničkami. **Mons. Milan Šášik** posviacal kaplnku, a následne celebroid archijerejskú sv. liturgiu za prítomnosti 8 koncelebrujúcich kňazov, bratov a sestier uvedeného Bratstva, ako aj miestnych obyvateľov. Svojím spevom oživil slávnosť aj chrámový zbor z Chustu.

Vo svojej homílii **Mons. Milan Šášik** pripomenul:

„Mám veľkú radosť, keď mám posväcovať chrám, alebo kaplnku. Nech Pán požehná sestričky, ktoré sa tu o chvíľu presťahujú z provizórnej drevenice.

Ako viete, bola ustanovená teologická komisia, ktorá skúma pravosť zjavení v Džubliku. Jej práca je dlhá a zložitá. Ľudia majú právo na svoj názor, ale mnohé z nich sú štvavé. Aj nedávno sa mi dostal do rúk článok autora Vasil'a Drozdova s množstvom nepravdivých informácií. Jeho novinársky počin je výslovným útokom proti katolíckej cirkvi.

Aľonka Kurucová (s chlebom) a dievčatá vítajú vladyku Milana Šášika

My nechceme nikomu brať jeho presvedčenie. Ale dosť bolo znevažovania našej Cirkvi, dosť bolo prenasledovania a prekrúcania faktov.

My nie sme nepriateľmi a ak sa chceme nazývať kresťanmi, musíme pochopiť, že pravoslávni nie sú nepriateľmi katolíkov, ani katolíci pravoslávnych. Naším jediným spoločným nepriateľom je diabol a hriech.

Držme sa právd našej viery a hľadáme to, čo nás zjednocuje a nie to, čo nás rozdeľuje. - Svätý Otče, zachráň v jednote tých, ktorých si mi dal - taká bola svätá modlitba Najvyššieho kňaza Ježiša Krista pred jeho umčením.

Prosme za všetkých ľudí, ktorí chcú ísť cestou spásy" - povedal v závere vladyka Milan.

Po svätej liturgii mnohí veriaci zotrvali v kaplnke v modlitbách. Sviatok v okolitých dedinách pokračoval stretnutím rodín, priateľov a známych.

Po troch rokoch provizórneho bývania sa sestričky teda presťahujú do tehlového domu. Bývať budú zatiaľ v jednej izbe, pretože budova je ešte stále staveniskom. Dokončená bude v priebehu budúceho roka 2006.

Magdaléna Kohútová

Pár slov o pomoci

Milí priatelia!

Mnohí si náš časopis predplácajú. Každý predplatiteľ M ROSY je riadnym členom o.z. Magnificat Slovakia. Predplatné je totiž zároveň členským príspevkom. Príspevkom na to, aby sme mohli vôbec fungovať.

Napriek našim výzvam si iba **malé percento čitateľov predpláca M ROSU**. V rámci finančného príjmu nás zachraňujú inzerenti, ktorým za to patrí naša vďaka, aj keď mnohým z vás veľa inzercie v časopise vadí.

Činnosť **o. z. Magnificat Slovakia a existencia M ROSY** nie je na vyplňanie voľného času. Panna Mária potrebuje ľudí, ktorí budú vedieť niečo obetovať a svoje kríže venovať na Jej víťazstvo. Po toľkých rokoch ste mohli zistiť, že to, o čom píšeme, sa neustále potvrdzuje. Ale keď budete zahĺbení len do seba a svojich problémov, a čakať pomoc len pre seba, budú sa na vás vzťahovať slová Panny Márie z Litmanovej: **„Nebudte ak tí, čo počujú, a predsa sú hluchí, ako tí čo vidia, a predsa sú slepí!“**

Často sa stretávam s nárokmi a sťažnosťami, čo máme písať, kedy máme vychádzať, ako nedodržiavame to alebo ono. **Ale vy sa v súčasnosti už veľmi málo staráte, aby M ROSA bola šírená čo najviac, okrem prečítania čísla už málo z vás rozširuje náš časopis tým, ktorí o ňom ešte nevedia.**

Preto v mene Panny Márie, ktorá bojuje s diablom za všetkých nás, vám pripomínam Jej slová, keď oznámila svoje posledné zjavenie sa na hore Zvir: **„Musela som to tak urobiť, aby ste sa zobudili zo sna prázdnoty.“**

Ak budete naďalej snívať svoje prázdne sny, jedného dňa ani **M Rosa jednoducho nevyjde**. My sme všetko odovzdali do jej Srdca. A Ona potrebuje všetkých nás! Na Zvire povedala: **„Ani len neviete, ako potrebujem vaše modlitby a pôsty a obrátenie poblúdivých.. Prosím, pomôžte mi!“**

Dňa 2. decembra 2005 opäť v Medžugorí prosí. **„Deti moje, pomôžte mi!“** Ale my sme deti, ktoré poznajú len **„daj, daj a daj...“** Mária už toľkým pomohla. Má Ona volať o pomoc márne???

Anton Selecký

Posolstvo Kráľovnej pokoja:

Deti moje, pomôžte mi!

„Drahé deti! Dovoľte, aby v tomto svätom čase na vás zostúpila láska a milosť môjho Syna. Iba čisté, modlitbou naplnené a milosrdné srdcia môžu pocítiť lásku môjho Syna. Modlite sa za tých, ktorí nemajú milosť pocítiť lásku môjho Syna. Deti moje, pomôžte mi! Ďakujem vám..!“

Prostredníctvom **Mirjany Dragičevićovej - Soldovej**

Medžugorie, 2. decembra 2005

Modlitby za TV FOCUS

Milí priatelia,

pred jeden a pol rokom sme s niekoľkými spoločníkmi založili súkromnú spoločnosť pod názvom TV FOCUS, ktorej som sa stal konateľom.

Focus znamená po latinsky Ohnisko. Takmer presne po roku, dňa 7. júna 2005 nám Rada pre televízne a rozhlasové vysielanie a retransmisiu v Bratislave udelila licenciu na regionálne vysielanie káblovej televíznej stanice s rovnomenným názvom. (www.or.sk, www.rada-rtv.sk)

Po tomto termíne sa začala náročná etapa prípravy na postavenie celej prevádzky stanice **TV FOCUS**. Udelenie licencie nebolo jednoduchou záležitosťou. Tak isto aj táto etapa preveruje všetky naše schopnosti a možnosti. Vysielanie sme povinní zahájiť do jedného roka od udelenia licencie. Nie je to ľahké, ale práve teraz, v tomto čase, je existencia TV, akú chceme postaviť, mimoriadne dôležitá.

Prosím preto touto cestou všetkých ochotných ľudí, najmä naše modlitbové skupiny, aby sa intenzívne modlili za to, aby táto TV začala vyselať.

Navrhol by som **Ruženec k slzám Panny Márie**, ktorého prospekty sme vám zo združenia **Magnificat Slovakia** minulý rok rozposielali. Taktiež prosíme, aby ste v tejto modlitbe nepoľavovali, až kým sa na obrazovke tv prijímačov neobjaví naše logo(značka) **TV FOCUS**.

Ďakujem každému z vás v mene celej našej spoločnosti za pochopenie a za všetko, čo v tomto smere pre nás urobíte.

Anton Selecký

Milí priatelia, opäť prichádza čas, kedy venujete 2 percentá z Vašich daní neziskovým organizáciám. Prosíme aj my Vás, nezabudnite na o. z. **Magnificat Slovakia**. Pomoc Vašich 2 percent je pre nás v tomto čase veľmi vítaná. Pán Boh Vám zaplať! (r)

Misia Vládkyne sveta

Hľa prichádza Pán, On je Kráľ slávy

Očistite si srdcia

Púť k Panne Márii - Vládkyni sveta 17. decembra 2005 už dýchala nadchádzajúcimi Vianocami. Napriek snehovej kalamite na území Slovenska miesto pri Brale bolo pokojné, ako by sa ho táto situácia ani nedotýkala.

Pútnikov privítal krásny vianočný stromček. Obraz Panny Márie sa vrátil z Vranova nad Topľou. Pani **Dávidová** nám o tom povedala:

„Za ten mesiac bolo u nás viac pokoja a lásky medzi všetkými, viac sme sa modlili, a cez Pannu Máriu som spoznala veľa nových ľudí, s ktorými sme sa zblížili ako bratia a sestry.

Jeden kňaz - a dobrý kňaz, **otec Martin** - na sviatok Nepoškvrneného Počatia Panny Márie sa ma pýtal, či som bola v kostole - odpovedala som , že až večer, lebo som bola tu v Sečovciach na slávnosti. A on hovorí: „**Pani Dávidová, a to musíte všetkému veriť?**“ Ja mu hovorím: „**Otec Martin, je to pravda, ja som síce Pannu Máriu nevidela, ale keby ste tam chodili, tak by ste tam Pannu Máriu cítili, že je tam. Keď sa tam modlím, viem, a cítim, že tam je.**“

Rodina Dávidových s putovným obrazom Vládkyne sveta

Sestra **Agáta** privítala prítomných pútnikov a pripomenula, že vďaka Panne Márii tu môžeme byť účastní modlitieb v Jej Víťaznej armáde.

O. **Milan Šeliga** zahájil sv. omšu slovami: „**Milovaní, schádzame sa na tomto posvätnom mieste, ako si to žiada naša milovaná Matka. A Ona koná v našom živote zázraky a uzdravenia. Odovzdajme sa týmto tajomstvám, odovzdajme tu svojich drahých, celý svet, ktorý prechádza očisťovaním i skrze Božie dotyky - tresty.**“

Hľa, prichádza Pán, On je Kráľ slávy.

„**Vojny, vzbury, a skaza naplňajú vašu zem slzami a krvou**“ - hovorí Mária - **„je to čas veľkej súšky pre každého. Nechajte sa teda premeniť, aby ste tak ako Jozef pocítovali naliehavosť otvárať srdcia a duše ľudí, aby prijímali Ježiša pri jeho príchode, a nenechávajú sa ovládnuť prázdnyimi a zbytočnými záležitosťami. Ale bedlite so mnou v modlitbe a očakávaní Jeho už tak blízkeho návratu v sláve.“**

Posolstvo zo 17. decembra 2003:

Môj milovaný ľud:

„**Prichádzam k tebe ako Matka všetkých vás, aby som vás posilnila a povzbudila svojou prítomnosťou medzi vami.**

Milujem vás, moje milované deti. Ani si len neviete predstaviť, ako vás miluje môj milovaný Syn. O tom svedčí už Jeho narodenie na tento svet a potom smrť na kríži z veľkej lásky k vám.

Milujeme vás. Som tu so svojím Synáčkom, ktorého som zrodila pre vás. Milujte ho. On vás prosí, aby ste si očistili srdcia, a tak sa pripravili na oslavu Jeho narodenia. Nech sa narodí v každom a jednom z vás. Žehná vás...“

(Panna Mária na rukách držala Dieťa - Ježiša)

Máriin príchod je pre nás milosťou a posilnením na duši. Hovorí - milujte Ježiša. My môžeme Ježiša potešovať, darovať mu vnútorný úsmev, súcitiť s Jeho utrpením, odovzdávať mu život, zriekať sa niečoho. Ľutovať, úprimne a s láskou. Preukazovať Mu neochvejnú dôveru. Máriine slová: „**Pomáhajte mi zachraňovať duše**“ akoby doplňovali Ježišove túžby - „**žijem po dušiach**“. **Modlite sa za ne, trpte za ne...**“ - zdôraznil v homílii o. Šeliga.

Sestra **Agáta** nakoniec po sv. omši povedala: „**Chcela by som vám popriať milostiplné a požehnané sviatky nášho Pána Ježiša Krista ktorého narodenie budeme sláviť. Nech vaše srdcia naplní pokoj a láska ku nášmu Spasiteľovi a ku našej milovanej Matke.**“

Púť pri Brale zavrášila pápežská hymna.

(anse)

Misia Nepoškvrnenej Čistoty / Zaujalo nás

Strážca Zviru

Jožko Hrenák, ktorý pôsobí vo vedení Inštitútu Krista Veľkňaza v Žakovciach, doviedol na horu Zvir k Nešpokvrnenej Čistote už množstvo „pacientov“. Okrem toho sa venoval aj úprave terénu, stavbe lavičiek a je autorom aj lurdskej jaskynky na starom chodníku (na obr. spolu s Jožkom), v ktorej je socha Panny Márie, posvätená v auguste 2005, na 15-te výročie zjavenia sa Nepoškvrnenej Čistoty na hore Zvir. Táto socha bude v budúcnosti inštalovaná na hore v novom liturgickom priestore. Na Jožka Hrenáka ešte prezradíme, že nedávno odhalil a podieľal sa na zadržaní skupiny zlodějov, ktorí chceli vykradnúť „majdan“.

Jožko Hrenák je pravidelným návštevníkom hory Zvir už 9 rokov. Za čo vďačí Panne Márii, svedčí tabuľka v „majdane“, (v obr.), ktorú sem Jožko venoval. **(anse)**

Do Litvy cez Litmanovú

Košičan Števo Leško sa rozhodol, že do autobusu na novembrovú litmanovskú púť nenastúpi na zvyčajnom mieste stretnutia v centre mesta. Čakajúc na autobus pod mostom pri ťahanovskom sídlisku si všimol stopujúceho tridsiatnika.

Chcel mu pomôcť a pýtal sa ho, či ide smerom do Prešova. Ten spočiatku nerozumel a snažil sa vysvetľovať niečo po rusky. Keď už našli spoločnú reč, povedal, že sa volá Karol a cestuje z Turecka cez Bulharsko, Rumunsko, Maďarsko, Slovensko a Poľsko domov do Litvy. Teraz má namierené na poľskú hranicu. Štefan mu vysvetlil, že ak pôjde s nimi, má šancu stretnúť poľských pútnikov, ktorí by ho mohli previezť do Poľska. Keď prišiel autobus, cudzinec vďačne prijal ponúknuté miesto v ňom.

Bol bol veľmi unavený, ale i napriek tomu v krátkosti porozprával svoj príbeh.

Svojich rodičov nepozná, lebo ako päťmesačný sa dostal do detského domova. Vyštudoval hudbu, je slobodný a pracuje ako učiteľ hudobnej výchovy a náboženstva. Dňa 25. októbra prišiel lietadlom do Turecka, aby sa vydal na cestu po stopách svätých apoštolov Pavla a Jána. Svoju finančnú situáciu však dostatočne neodhadol a na spiatočnú cestu mu už peniaze nezostali. Rozhodol sa preto vrátiť sa autostopom. Cestoval už dva týždne. Jedol to, čo mu dobrí ľudia ponúkli. **„Som nevyspatý a premrznutý, ale verím že Boh mi pomôže a šťastne dôjdem domov. Mám spol'ahlivého sprievodcu“** - a vytiahol z vrečka ruženec. Naši pútnici sa hneď oňho postarali. Dostal teplý čaj, jedlo a do vrecúška mu vyzbierali peniaze na ďalšiu cestu. Karol potom spolu s nami absolvoval výstup na Zvir i svätú liturgiu.

Po skončení obradov oslovil vodiča poľského autobusu, ale ten ho odmietol prijať. Napokon naša vedúca pani Anna poprosila svoju známu pútničku z Čirča, či by mu nepomohla. A naši ľudia sa postarali. Prichýlila ho istá pani. Na druhý deň ho zverila svojej vnučke, ktorá pracuje na colnici a tá mu pomohla na poľskú stranu.

Nevieme, čo všetko zažil neznámy cudzinec na svojich cestách za slovensko-poľskou hranicou. Veríme však, že bola nad ním Božia ruka a pomoc Panny Márie, ktorá ho pozvala na miesto, kde sa roky s láskou stretáva so svojimi deťmi.

Magdaléna Kohútová

Radosť srdca

Moje drahé deti!

Znovu vám chcem povedať: Ďakujem vám, že ste sem prišli, nech ste sem prišli s akýmkoľvek úmyslom,. Prosím, darujte mi vaše problémy a starosti, lebo iba Boh vás vie od nich oslobodiť. Modlite sa túto modlitbu: „**Bože, odovzdávam Ti celú svoju minulosť, a vkladám do Teba celú svoju budúcnosť. Ďakujem ti za dnešok, ktorý mi dávaš. A ďakujem Ti preto, lebo si so mnou a môžem sa radowať, lebo viem, že Ty si ma nikdy neopustil.**“ Prosím, proste Boha o to, aby vám dal pochopiť túto modlitbu . A tak vaše srdce zaplaví jednoduchá detská radosť každý deň.

(8. január 1995)

Dva nezabudnuteľné výstupy v nohách Pavla Tkáčika

Kilimandžáro a Zvir

Liturgia prvej decembrovej nedele na Zvire sa chýlila ku koncu, ale čakajúcich na svätú spoveď bolo ešte asi desať. Moju zvedavosť upútal text na bunde muža stojaceho v zástupe. Bol na nej nápis KILIMANDŽARO 15. 2. 2003.

Opýtala som sa ho, či to súvisí nejakou s jeho prácou. „**S prácou nie, ale s koníčkom**“ povedal.

Ing. Pavol Tkáčik z Prešova (56) je generálnym riaditeľom stavebnej firmy. So svojim synom precestovali mnohé krajiny a vracajúc sa z jednej dovolenky - kapitán lietadla upozornil cestujúcich na najvyššiu horu v Afrike - Kilimandžáro. Leteli práve nad ňou. Vtedy sa v ich srdciach zrodila túžba vystúpiť na ňu.

Na uskutočnenie tohto sna

čakali otec so synom dva roky. Na cestu sa pripravovali tajne. Deň pred odletom ich však prezradili pripravené palice, ktoré mama našla, takže chtiac-nechtiac museli s pravdou von. Starostlivo balili letný i zimný odev. Len aby sme na nič nezabudli, robili si starosti. Neskôr sa ukázalo, že zabudli.

Z Viedne leteli do Mombasy,

ďalej z Kene do Tanzánie. „Vedel som, že to bude náročné, ale nemyslel som si, že až natoľko - povedal môj spolubesedník - na Kilimandžáro sa dá vystúpiť iba od decembra do konca februára.

Z Mombasy nás čakala 250 kilometrová prašná cesta do Tanzánie. Na hranici sme si vybavili vstupné víza a stretli sa tu so spoločníkmi z Nemecka.

V pralese nás sprevádzal

spev vtákov, škrekot opíc a vytrvalý dážď. Ako nám len chýbali naše kvalitné pršiplášte a termosky, ktoré sme zabudli doma. Po jedenástich kilometroch sme dorazili do prvého tábora, ale naše oblečenie sa nepodarilo vysušiť. Prefúkal ho chladný vietor až pred posledným táborom. Tu vystúpi väčšina putujúcich, ale v dôsledku nedostatku kyslíka to mnohí musia vzdať. Aj z našej skupiny sa traja museli vrátiť.

Akoby zázrakom som cítil,

že mám dostatok síl zdolať posledných poldruha kilometra a 214 metrový výškový rozdiel. Vyrazili sme presne o polnoci. Ja som sa modlil ruženec. Niesol som si obrázky Litmanovskej Panny Márie a Kráľovnej pokoja. Výstup bol náročný. **Konečne po piatich dňoch 15. februára 2003 o pol ôsmej ráno vystupujem na najvyšší vrchol Afriky UHURU PEAK 5895 m nadmorskej výšky. Ďakoval som Pánu Bohu i Panne Márii.**

Pavol Tkáčik sa pri každom návrate domov sa teší na litmanovskú horu Zvir. „Prvýkrát mi o tomto mieste rozprával môj priateľ v roku 1991. Odvtedy sme tu každú prvú nedeľu v mesiaci, hovorí. - Vieru mi vštepovali od malička moji rodičia. Prežil som pri nich krásne detstvo v dedinke Šindliar. Počas vysokoškolského štúdia, kde som sa zoznámil s mojou Maruškou, chodili sme do kostola, ale menej už na sv. spoveď.

Duchovne sme dozrievali

až potom, keď sme začali chodiť do Litmanovej. Viete, v Nitre som svoju Marušku ja ťahal do kostola, ale teraz sotva stačím za ňou vo svojom duchovnom napredovaní. Ako mnohí iní, aj

ja som pohltený svetskými starosťami. Ale v Litmanovej je to úplne naopak. I ja cítim, že tam sa spája nebo so zemou. V čase i nečase, v mraze i daždi, vždy je tu pre nás krásne . Keď prídeme na Zvir, náš Paľko pomáha pri rozdávaní svätého prijímania. Na litmanovskej hore som pochopil dôležitosť pravidelnej mesačnej svätej spovede, ktorú už nevynechávam.

Litmanovská Panna Mária

nám pomohla vnímať náš kríž ako požehnanie. Zásluhu má na tom moja manželka, ktorá drží našu rodinu v pevnom objatí. Aj v rodnom Šindliari sme sa často s mamkou modlili idúcky za vozom, keď sme zväžali seno, alebo obilie, ale dnešné večerné stretnutia našej rodiny pri modlitbe sú oveľa úprimnejšie a silnejšie.

Aj pri cestovateľskej vášni Litmanová je moje najobľúbenejšie miesto, kam sa rád vraciam. Volá a čaká ma tam, i mojich drahých, naša Nebeská Matička. A verím, že raz Ona príde aj ku mne, keď ju budem volať lúčiac sa s týmto svetom“ vyznal v závere nášho stretnutia Paľo - senior.

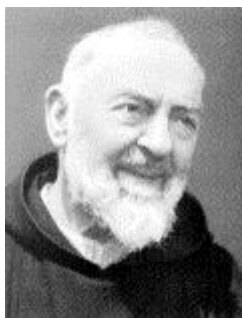
Magdaléna Kohútová

Misia Kráľovnej pokoja

Môj najcennejší poklad

Drahé deti Medžugoria, chvála Ježišovi a Márii!

Karolína je účtovníčka a žije v Belgicku. Minulý mesiac prišla poďakovať Panne Márii do Medžugoria, sprevádzaná svojou matkou a malým synom. Bude môcť jej svedectvo zachrániť aspoň niekoľko detí z masakru, vedome organizovaných niektorými lekármi?

Hlas otca Pia

*„Vo svojich 29 rokoch som otehotnela. Moja stála lekárka bola na kongrese a nemohla ma prijať, takže v treťom týždni tehotenstva som bola odkázaná na neznámeho lekára. Ten mi po prehliadke povedal, že „**plod nie je dobrý**“, že je to mimodeložné tehotenstvo a hneď na druhý deň musím do nemocnice, aby mi urobili „výškrab“. Keď som vstúpila do nemocnice, nebola som si istá, že sa to skutočne musí urobiť.*

Mala som pri sebe relikviu otca Pia. Ako som ju vzala do ruky a prosila otca Pia o pomoc, vnútorný hlas mi hovoril, že to rozhodnutie nie je dobré a že mám požiadať o nové vyšetrenie. Už som v bielej košeli vstupovala na operačný blok, a ten hlas ma neopúšťal.

Tak som povedala, že chcem vidieť svojho ošetrojúceho lekára, aby urobil novú sonografiu. Moja lekárka, akonáhle mohla, prišla a urobila ju.

Stále som držala v ruke relikviu otca Pia a silno som ju zvierala, pretože som cítila, že to je môj priateľ. Nová sonografia ukázala, že plod je v poriadku. Moje dieťaťko nebolo mimo delohy, ako mi povedal ten lekár, ale vo vnútri! Ale moja lekárka mi povedala, že nemám dosť hormónov, aby som to dieťa udržala. Vrátila som sa domov, nijaké hormóny som neužívala.

A hľa, Jeff je tu a teší sa výbornému zdraviu. Narodil sa pred štyrmi rokmi, presne 1. októbra ako jeho otec, ktorý ho nechcel ani vidieť ani uznať, aby nemusel platiť alimenty. Je radosťou mojou, mojej matky i otca – bývam totiž u svojich rodičov.“

Karolínina matka sa priznala: „Bol to kríž, ktorý na nás dol'ahol, ale tento kríž sa premenil na radosť pre našu rodinu. Nikdy sme nemali syna a môj muž Jeffa prijal ako svojho. Malý Jeff stmelil naše životy. Je to skutočná radosť!“

Dnes mnohí lekári často klamú matku tvrdením, že stav dieťaťa je horší než v skutočnosti je. Podobné prípady sa už stali častými.

V prípade negatívnej diagnózy, keď vás nahovárajú na potrat, vyžadajte si iné vyšetrenie, v inej nemocnici, na inej klinike. **Aj keď má dieťa problém. Je to dieťa! K tomu, aby bolo chránené a uniklo smrti, má iba vás!**

Kto prijíme Mňa

Dňa 25. júla 2005 nás Gospa pozývala ku konaniu novén. Navrhujem, aby sme vykonali jednu spoločne, teraz pred Vianocami a po nich. **Bude to balzam na Srdce Dieťaťa v jasličkách, pre Máriu Jeho Matku aj pre sv. Jozefa.**

Obetujme ju Ježiškovi za všetky deti na svete! Za tie, ktoré nemajú právo narodiť sa a umierajú v lone vlastnej matky, za tie, ktoré sú opustené a nedostávajú lásku, za tie, ktoré trpia chorobami, zimou, nedostatkom starostlivosti alebo potravy, za siroty a deti rozvodov, za deti sexuálne zneužívané, ktoré sú korisťou zlých vášní, skrátka za deti, ktorých krik prebodáva Kristovo Srdce! „Kto prijme jedno takéto dieťa v mojom mene, Mňa prijíma“ (Mt 18, 5). **K Dieťaťu Ježišovi máme mnoho krásnych modlitieb, najmä k Pražskému Jezuliatku.**

Dieťa Ježiš

Niekoľko úryvkov z denníčku **sestry Faustíny** nám pomôže vstúpiť do intimity Dieťaťa Ježiša. Mystici nám odhaľujú, čo Pán prežíva pre každého z nás!

*„Svätá hodina. Počas tejto hodiny som sa snažila meditovať Pánovo utrpenie. Potom radosť zaplavila moju dušu a ja som uvidela Dieťa Ježiša. Ale jeho majestát ma prenikol tak, že som povedala: Ježišu, Ty si taký malý, ale ja viem, že si môj Stvoriteľ a Pán. **Ježiš odpovedal:** Áno, to som, a som vo vzťahu s tebou pod podobou Dieťaťa, aby som ťa naučil pokore a prostote.*

Ked' som začala Svätú hodinu, chcela som sa ponoriť do Ježišovej agónie v Olivovej záhrade. Náhle som počula hlas: Medituj tajomstvo Vtelenia! A zrazu sa predom mnou objavilo Dieťa Ježiš, žiariace krásou.

Povedal mi: ako veľmi sa mi páči prostota duše. Aj keď je moja veľkosť nepochopiteľná, prebývam iba s malými - vyžadujem od nich detstvo ducha. (322)

Tu som uvidela Presvätú Matku s Dieťaťom a sv. Jozefa, ktorý stál za ňou. Najsvätejšia Matka mi povedala: **„Hľa, môj najcennejší poklad...!“** – a podala mi Dieťa Ježiša. (608)

Ked' som vzala Ježiša

do náručia, Matka Božia a sv. Jozef zmizli a ja som s Dieťaťom Ježiš zostala sama. Povedala som Mu: *Viem, že si môj Pán a Stvoriteľ, aj keď si taký malý.* Ježiš vystrel svoje rúčky a pozrel sa na mňa s úsmevom – môj duch bol naplnený neporovnateľnou radosťou. A zrazu Ježiš zmizol, to bola chvíľa sv. prijímania. Hneď som šla na sv. prijímanie s ostatnými sestrami, s pohnutím v duši. Potom som vo svojej duši počula tieto slová: *„Ja som v tvojom srdci ten istý čo ten, ktorého si držala v náručí.“* (609)

*„Ó večné Svetlo, ktoré prichádzaš na túto zem, osviet môjho ducha a posilni moju vôľu, aby som už nepodliehala vo chvíľach tvrdej skúšky! Nech Tvoje svetlo rozptýli všetky tiene pochybnosti, nech vo mne koná Tvoja všemohúcnosť. Dôverujem Ti, nestvorené Svetlo. Ty, ó Dieťa Ježiš, Ty si mojím vzorom k naplneniu vôle Tvojho Otca. Ty, ktorý si povedal - **Idem splniť Tvoju vôľu - učiň, aby som aj ja dokázala splniť verne božskú vôľu vo všetkom. Ó. Božské Dieťa, daj mi túto milosť!**“* (830)

Dnes pri sv. omši som pri svojom kľakátku uvidela Dieťa Ježiša, ktoré vyzeralo na jeden rok a požiadalo ma, ako som Ho vzala do náručia. Keď som to urobila, privinul sa k môjmu srdcu a povedal: „**Cítim sa dobre pri tvojom srdci.**“

„Aj keď si taký maličký, viem, že si môj Boh. Prečo berieš na seba výzor úplne maličkého, aby si bol so mnou?“ „Pretože ťa chcem naučiť detstvu ducha. Chcem, aby si bola veľmi malá, pretože keď si úplne malá, Ja ťa nesiem blízko svojho Srdca, úplne ako ty mňa v tejto chvíli držíš na svojom srdci.“ V tej chvíli som zostala sama, ale nikto nemôže pochopiť pohnutie mojej duše. Bola som úplne ponorená v Bohu – ako hodená do mora...“ (1481)

Budte čistí a milosrdní!

- **Vizionárka Mirjana** mala vo Večeradle (Cenacolo) svoje mesačné zjavenie. Potom povedala prítomným toto posolstvo:

„Drahé deti, v tomto svätom čase dovoľte Láске a milosti môjho Syna, aby na vás zostúpili. Iba čisté a milosrdné srdcia naplnené modlitbou môžu pocítiť Lásku môjho Syna. Modlite sa za tých, ktorí nemajú túto milosť pociťovať Lásku môjho Syna. Deti moje, pomôžte mi!“

Drahá Gospa, my chceme zostať s Tebou a s Jozefom v maštali a byť ako pastieri pre Ježiša!

Medžugorie, 15. decembra 2005

* * * * *

S prianím radostných a požehnaných Vianoc ako aj hojnej Božej pomoci a milosti v novom roku srdečne praje Marie. (prekladateľka)

Deň radosti

- **Vizionár Ivan** bol 9. decembra 2005 nečakane v Medžugorí. Večer sme s radosťou privítali Pannu Máriu pri „Modrom kríži“, spolu s modlitbovou skupinou. Pre Matku Božiu sú Vianoce „Dňom radosti“.

V ten večer nám pripomenula svoje očakávanie ohľadne našich rodín. Nech v nich dominuje radosť prostredníctvom modlitby! Máme poklad, Ježiša! On sa chce na tieto Vianoce hlbšie narodiť v našich srdciach. Aké šťastie, podieľať sa o radosť sv. Rodiny v Betleheme!

„Drahé deti, prajem si, aby tieto Vianoce boli radostnejšie ako všetky ostatné Vianoce! Všetky rodiny nech sú šťastné, ako sme boli my šťastní v maštali, keď sa narodil môj Syn!“

(Gospa 9 dní pred Vianocami 1992, počas vojny)

Na svedectvo nášho vrúcneho prijatia Dieťaťa Ježiša každý z nás sa môže lepšie starať o svoje sv. prijímanie ako Eucharistického Tela, - ved' ako hovorievala **matka Tereza** z Kalkaty, „**tajomstvo Eucharistie nám dáva radosť mať Vianoce každý deň!**“

Keď ideme pred Najsvätejšiu Sviatosť, ideme do Betlehema – toto meno znamená „Dom chleba“. Ježiš sa narodil v Betleheme, aby s nami mohol prebývať ako Chlieb živý, ktorý zostúpil z Neba.

Misia Kráľovnej pomoci

Srdce Matky

Poludňajšou modlitbou Anjel Pána sa začalo putovanie za Kráľovnou Pomoci v Dehticiach 4. decembra 2005.

Uplynulo 11 rokov od okamihu, keď Panna Mária oslovila prvého zo siedmich vizionárov slovami: „**Martin, neboj sa prijať moje slová, chcem ťa použiť pre Božie a moje plány.**“ Želanie Panny Márie je, aby tento deň bol cirkevne schválený ako sviatok Kráľovnej Pomoci.

Po prvom sv. ruženci **Jozef Danko** upriamil pozornosť pútnikov na Máriine Áno. Povedal: „*Mária, pokorná služobnica Pána vyslovila svoje Fiat všetkému, čo sa má stať, čo je od Boha. Fiat v radosti a fiat aj v utrpení. Vďaka ti, presvätá Panna, za tvoj súhlas a za spoluprácu s Bohom prostredníctvom Ducha Svätého. Vďaka, že si uverila, že Bohu nič nie je nemožné.*“

Úvahy krížovej cesty vysvetľovali zmysel požehňavania. Požehnanie je príchod Boha do chorej súčasnosti, je počiatok zázraku, možnosť nemožného, porážka pekla, víťazstvo neba a počiatok zrodu nového ľudstva. Aby si mohol bližných požehnať, musíš si najprv sám priznať hriechy, ktorými si ich pohoršil a kajať sa za ne. Potom im odpusť urážky, ktorými ti oni ublížili. Potom môžeš v láske prijať bližných takých, akí sú a požehnať ich, aby sa stali takými krásnymi, akými ich chce mať Boh.

Vizionárky pripomenuli posolstvá Kráľovnej pomoci:

• Využite tento čas

Moje milované detky! Deti, dnes sa opäť nebo otvorilo a ja prichádzam k vám, aby som vám povedala: Deti, ste už v adventnom čase, ale ešte stále si svoje srdce nepripravujete na príchod môjho Syna. Tento čas je vám daný, aby ste ho využili na posilnenie a prehĺbenie svojho duchovného života. Preto teda využite tento čas naplno. Venujte sa modlitbe. Modlitba v sebe ukrýva veľa hlbokých právd, ale musíte sa vedieť modliť. Radi rozjímajte nad tajomstvami Ježišovho života. Nechajte sa modlitbou preniknúť. Deti, nikdy nezabudnite, že vás veľmi, veľmi milujem.

• Čistota, láska, pokoj

Moje drahé deti, moje drahé Dehtice! Dnes by som vám chcela povedať, aby každý jeden otvoril svoje oči a pokúsil sa nájsť v sebe zdravé jadro. Nech zdravé jadro je Ježiš Kristus. Objavte v sebe čistotu, ktorú vám dávam. Nájdite v sebe čistotu, lásku, pokoj a potom prežijete nádherné Vianoce, ktoré prichádzajú. Hovorím vám to ako vaša Matka, lebo mnohí ma nechcú ako svoju Matku.

• Boh je blízko vás

Moje drahé deti! Dnes vás chcem všetkých potešiť a povzbudiť. Boh je tak blízko vás. Deti, radujte sa, keď vás objíme radosť, smúťte, keď máte žiaľ. Všetko robte len pre Boha a potom zistíte, že utrpenie má zmysel vždy. Deti, táto choroba, ktorá pokrýva väčšiu časť zeme je odplatou za vaše skutky voči Bohu a napomenutie, aby ste sa zdvihli a robili dobro medzi sebou. Objímam vás a chcem, aby ste sa uzdravili na duši a potom vám nebude škodiť žiadna telesná choroba.

• Kvety modlitby

Moje drahé deti! Dnes vás pozývam na modlitbu. Deti, nech každé srdce obsiahne duchovný kvet. Preto vás pozývam k modlitbe, aby ste sa ju modlili v rozhovore so mnou a s Bohom. Každú jednu myšlienku z modlitby venujte Bohu a potom budete mať radosť z modlitby. Pozývam vás k uvitiu duchovnej kytice z modlitieb. Chcem vás pozvať ku každodennému žitiu mojich štvrtkových posolstiev a dúfam, že prijmete moje pozvanie.

• Ježiš je pokoj

Moje deti! Dnes vás chcem pozvať k modlitbe za pokoj srdca všetkých ľudí. Keď budete spoločne oslavovať a tešiť sa z Ježišovho narodenia, Ježiš vás v ten deň požehná pokojom. Preto sa v modlitbe pripravujte na toto požehnanie.

Panna Mária sa zjavila na začiatku 4. desiatku radostného svätého ruženca na Boričkách. Piatí prítomní vizionári sa s ňou modlili Otče náš a Sláva Otcu za pevnú a živú vieru pre všetkých ľudí na celom svete a modlitby na úmysly, ktoré im určila.

„Panna Mária mala oblečené biele šaty, biely závoj a jednoduchý modrý plášť. Stála na obláčiku, v ruke držala biely ruženec a okolo hlavy mala korunu z dvanástich hviezd,“ povedal **Martin GAVENDA**, prostredníctvom ktorého dnes Panna Mária dala výnimočný odkaz. **„Povedala, že svoje srdce a svoju náruč má otvorené pre nás všetkých. Chce, aby sme sa pritisli k jej srdcu a načerpali sil v jej materinskom náručí. Panna Mária povedala, že Ona je Kráľovná Pomoci a že svoju pomoc dáva nám všetkým, všetkým svojim deťom. Z Panny Márie sálala úžasná láska, veľká pomoc Panny Márie. Ja som cítil, že tým, ktorí budú mať otvorené srdce, Panna Mária vždy pomôže.“**

Po prečítaní posolstva z 15.novembra Martin v mene všetkých 7 vizionárov zaželel všetkým požehnané vianočné sviatky. Zaželel, aby sa Pán Ježiš narodil v každom srdci. Aby ho Panna Mária mohla vložiť do čistého, radostného, očakávajúceho srdca. Aby rodiny čakali Pána Ježiša v modlitbe, v jednote a v láske. **„Na Vianoce vás zvlášť všetkých Panne Márii odovzdávame. Nech vás Pán Boh žehná“.**

Monika Školnová

Čím žije Džublik

Predvianočné rozprávanie

Ani pod Džublikom nie je taká zima, aká tu bývala kedysi v takomto čase, hovoria tunajší ľudia. Prvý sneh, ktorý napadol tesne pred posviackou kláštora sestričiek, potešil všetkých.

Sestry a bratia Bratstva zjavenia presvätej rodiny (v strede o. Atanáž)

Najviac preto, že tento objekt bude ešte pravdepodobne celé budúce leto staveniskom a okolitý neporiadok je ukrytý pod snehom. Vonku priťahuje, ale v kuchyni, kde pred zajtrajším sviatkom majú ženy plné ruky práce, je príjemne teplo. Pri zakrúcaní kapustných listov je chvíľka času aj na rozprávanie o tom, aké sú tunajšie vianočné zvyky. Hovorí nám o nich pani **Oksana Bileneč**.

„U nás slávime Vianoce 6. januára. Od rána chodia po domoch malí vinšovníci a želiaj domácom pekný Svätý večer. Výslužkou je peniažtek a nejaká dobrota. Keď sa na oblohe objaví prvá hviezdica, koledovať sa poberajú dospelí. Gazdiné pripravujú 10-12 druhov pôstnych jedál ako sú fazuľa, kuťa, ktorú pripravujú z varenej pšenice s makom a orechami, nechýbajú ani závitky kapustných listov, ktoré plnia ochutenou ryžou a zeleninou, ďalej niekoľko druhov rybacích špecialít a jedál z húb. Keď gazdiná položí všetky jedlá na stôl, sama si sadne a nevstáva. To aby kury v nasledujúcom roku dobre niesli. Koledníci chodia koledovať tri dni...“

I tunajší rehoľníci majú svoje gazdovstvo. V lete mali iba jedno, ale teraz v chlieviku kvikajú tri prasiatka. **„Ja som najšťastnejšia zo všetkých“**, pridáva sa do debaty sestra Mária, **„Mám svoju kravičku. Pred mesiacom nám ju daroval jeden ujo. Aj on chcel**

byť voľajako užitočný pre kláštor. Akosi ľahšie a veselšie je mu odvtedy na duši. Každý deň si príde svoju kravičku pozrieť, mliečka sa napije, chodí na bohoslužby, ide do Džublíka a aj choroba voľajako ustúpila."

„A ako sa volá vaša kravička?“, pýtam sa.

„Krasuňa“ hrdo vraví sestrička Mária. **„A podobá sa na mňa“** - dodáva. Schuti sa všetci smežeme.

Svoj príbeh rozpráva aj pani **Oksana** z dedinky Bilky:

„Keď sa rozniesol chýr o tom, že v Džublíku sa zjavila Presväta Bohorodička, išla som k susede a volala som ju, aby sme sa tam išli pozrieť. Keď sme vošli do lesa, vzdychla som si: Bože, keď tu raz bude svätyňa, budú tu prichádzať aj kňazi. Tak by som si želala, aby bol môj dom posvätený. Onedlho ho posvätil otec Atanáž. A vtedy som sľúbila, že kým budem žiť, budem v tej svätyni pomáhať a navštevovať ju. Ďakujem Bohu, že máme otca Atanáža. Je to Boží muž. Keby nie on, nebola by tu nikdy taká svätyňa. Ostatní kňazi majú svoje rodiny, žijú pre nich. Náš otec žije pre kláštor a pre svojich farníkov.“

Prácu tunajšieho kňaza i rehoľníkov vidia všetci ľudia a vážia si ju. Mnohí si tu denne podávajú kľučky. Každý pomáha čím len môže. Potravinami, peniazmi i vlastnoručnou pomocou na stavbe. Tu pod Džublíkom sa pod ochranou Presvätej Rodiny medzi ľuďmi šíri opravdivá živá viera.

Magdaléna Kohútová

Pred 24 rokmi sa v Rwande zjavila „Matka Slova“

Posolstvo Lásky a Bolesti

Kongregácia pre náuku viery zahájila proces uznania pravosti zjavení v Kibeho v Rwande.

Ide o **prvé mariánske zjavenia v Afrike** a sú to aj prvé Cirkvou oficiálne uznávané zjavenia za posledných päťdesiat rokov (po zjaveniach v **Beauraing** a **Banneux** v tridsiatych rokoch, Belgicko). Znamením čias je aj fakt, že Mária po častých „navštevách“ minulého storočia v Západnej Európe (**Lurdy, Fatima, La Salette, Banneux, Montichiari** atď.) sa zjavila v Afrike. Pred piatimi storočiami sa zjavila prvýkrát v Amerike (**Guadalupe, Mexiko**), na kontinente s najvyššou koncentráciou kresťanov na svete.

Zjavenia v Kibeho začali v novembri 1981, keď siedmi mladí Afričania videli Máriu a Ježiša. Miestny biskup **Mons. Jean Gahamanyi** dozeral na zjavenia príkladným spôsobom. Začal sa o ne zaujímať prv, než skončili. Priznal im hojnosť duchovného ovocia, ale udal aj niekoľko úchyliet, ktoré sa často v týchto prípadoch rozmáhajú (aj v Lurdoch bola výslovná „epidémia“ vizionárov).

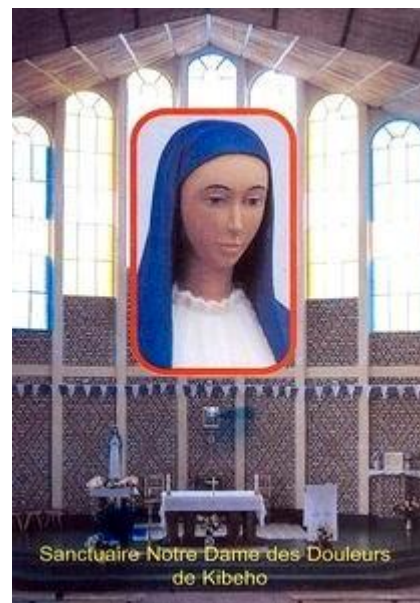
Komisia teológov a lekárov v Kibeho vykonala potrebné skúmania a keď boli výsledky overené, biskup zjaveniam už v roku 1988 dal svoje schválenie a povolil ich verejné uctievanie. V Rwande sa Panna Mária predstavila ako Matka Slova, nositeľka posolstva lásky a bolesti adresovanému ľuďom našich čias.

Medzi Medžugorím a Kibeho existuje niekoľko podobností - zjavenia sa začali v tom istom roku, **v Medžugorí v júni 1981 a v Kibeho v novembri 1981**. Vizionárov je takmer rovnaký počet - 6 v Medžugorí, 7 v Kibeho a vekovo sú vrstovníkmi. **Niekoľko rokov po začiatku zjavení, bývalú Juhosláviu a Rwandu zasiahli krvavé etnické konflikty a vizionári niekoľkokrát vopred videli masaker budúcich občianskych vojen.** Hlavným posolstvom v Kibeho, ako aj v Medžugorí, je výzva k obráteniu, k modlitbe a k pôstu.

Medzi zjaveniami **sú však aj rozdiely**. Mária je vždy tá istá, ale prispôbuje sa okolnostiam.

V Chorvátsku hovorí chorvátsky, v Rwande hovorí rwandsky. Prejavuje sa rozdielnymi gestami a slovami, podľa tamojších kultúr a tradícií. **Emanuel**, jeden z rwandských vizionárov (ktorý neskôr zahynul v konflikte medzi kmeňmi Tutsi a Hutu), povedal, že základy kresťanského života a modlitbu Otče náš sa naučil priamo od Ježiša.

Aj my z Medžugorských ozvien sa pripájame k modlitbe **Mons. Bigirumwamiho** (prvého biskupa z Nyundo a centrálnej Afriky), ktorú vyslovil v čase zjavení. Dúfame, že Kibeho sa stane skutočným centrom modlitby a obrátenia. Tak bude môcť vytrysknúť hojný prameň požehnaní a zárodok obrátenia. To je pre nás krásna nádej!

M. T., Medžugorské ozveny

Ostro sledovaná stopa / Na ostrie

Žiadajú odstúpenie Štátneho sekretára Vatikánu kardinála Angela Sodana

Kardináli New Age?

Angelo Sodano

Lubomyr Huzar

V súvislosti s misiou o. z. Magnificat Slovakia na Ukrajine a uverejňovaním problémov bratov baziliánov sme spolu s JUDr. Antonom Tekušom požiadali vatikánske kruhy o vysvetlenie a riešenie uvedenej situácie.

V súvislosti s týmto vývojom ako aj genézou celého prípadu vyzvali otcovia baziliáni (**ThDr. Eliáš Dohnal, OSBM, o. ThDr. Metoděj Špiřík, OSBM a ThLic. Markian V. Hitiuk OSBM**) listom štátneho sekretára Vatikánu kardinála **Angela Sodana**, aby odstúpil zo svojej funkcie. Vo svojom liste zo dňa 25. októbra 2005

okrem iného uvádzajú: ***Vy ste o celom zločinnom monstreprocese vedel, ale svojím mlčaním ste dával súhlas a požehnanie tomuto zločinnému jednaniu... Bilanciou vašej najvyššej vlády v Cirkvi je katastrofálny stav, do ktorého ste nechal Kristovu nevestu - Cirkev - dospieť... Vzorom myslenia New Age v Cirkvi je náš ukrajinský kardinál L. Huzar, ktorého ste dosadil vy a vaši ľudia . On svojím prejavom na synode biskupov v Ríme dňa 16. októbra 2005 zahájil útok na pápežstvo vôbec. Túto plánovanú schizmu máte na svedomí vy...***

Preto vás v mene ukrižovaného Krista a ukrižovanej Cirkvi vyzývame, aby ste odstúpil zo svojho úradu. Znenie tohto list, ako aj ďalšie podrobnosti okolo prípadu našich bratov baziliánov na Ukrajine prinesieme nabudúce.

Milí priatelia, prosíme Vás o modlitby a obety na úmysly Panny Márie, Matky Cirkvi, ktorej v súčasnosti - ako to uvádza aj list otcov baziliánov na Ukrajine - hrozí nebezpečenstvo z jej vlastných radov.

Anton Selecký

Dramatický list kňazov Štátnej bezpečnosti Ukrajiny

Začnú miznúť bez stopy?

Pidhirci dňa 1. novembra 2005

Služba bezpečnosti Ukrajiny, Veliteľ SBU p. Drižčanyj, Ul. Volodymyrska 33, Kyjev

Vážený pán Hlava SBU,

obraciame sa na vás vo vážnej záležitosti. Úvodom vám odovzdávame niekoľko informácií: Sme členovia rehole sv. Bazila Veľkého (Ukrajinská gréckokatolícka Cirkev) žijúci v Pidhoreckom monastiere - jeden Ukrajinec a dvaja občania Českej republiky. V minulom roku došlo k vnútrocirkevnému napätiu, v dôsledku čoho sme boli protiprávne potrestaní. V tejto záležitosti sme sa obrátili na Najvyšší cirkevný súd v Ríme, ktorý túto záležitosť prešetruje.

V spojení s tým sa Hlava UHKC **kardinál Huzar a naši predstavení rehole**, bohužiaľ v ostrom rozpore s cirkevnými zákonmi, obrátili na štátne úrady listom č. 399/2003 zo dňa 6. augusta 2004, aby prostredníctvom SBU bola vyriešená celá situácia tým, **že budeme deportovaní z Ukrajiny.**

Oranžová revolúcia

túto snahu pozastavila, ale krátko po nej pod vplyvom cirkevných predstaviteľov sa táto „aktivita“ obnovila. Domnievali sme sa, že štátne orgány budú žiadosť cirkevných predstaviteľov o deportáciu ignorovať, pretože Cirkev je oddelená od štátu a my sme žiadne štátne zákony neporušili. Ale v máji 2005 SBU Ľvov odovzdalo pracovníkom pohraničnej služby Ukrajiny zoznam 23 mien občanov Slovenskej a Českej republiky s informáciou, aby im na 3 roky zabránili vstúpiť na Ukrajinu.

Tento zoznam občanov

ČR a SR (väčšinou ide o študentov) im v roku 2004 odovzdali kardinál Huzar a predstavení Rádu sv. Bazila Veľkého. Päť z nich už bolo na hranici zadržaných a dostali razítko do pasu so zákazom vstupu na Ukrajinu na 3 roky. Obrátili sme sa niekoľkokrát na Hlavu UHKC kardinála Huzara a štátne orgány Ukrajiny, ale tento nespravodlivý zákaz nebol odvolaný! V tejto veci boli občania Ukrajiny o. Roman V. Šelepko OSBM (bývalý predstavený Pídhoreckého monastiera) a o. Markian V. Hitiuk OSBM predvolaní na oblastné oddelenie vnútorných záležitostí v Ľvove. Vyšlo najavo, že ide o čisto vnútrocirkevnú záležitosť a štátne orgány by nemali zasahovať. Doposiaľ však tento zoznam na hraniciach Ukrajiny nebol anulovaný.

Nedávno sme boli informovaní,

že naši cirkevní predstavitelia sa opäť obrátili na zložky SBU a možno aj na iné „organizácie“, s cieľom nelegálne vyriešiť našu situáciu, Dňa 27. októbra. 2005, medzi 19. a 21. hodinou poblíž dediny Pídhirci (lokalita Plisnisko) sa snažila skupina mužov násilne zmocniť jedného z nás. Božím zásahom sa im to nepodarilo a on im unikol. A aj keď asi 2 hodiny so svetlometmi a autami prehľadávali celé okolie, daného kňaza – rehoľníka, ktorý sa im skryl, prosto nevideli.

Vážený pán Hlava SBU,

obraciame sa na vás z toho dôvodu, aby sa zamedzilo tomu, že nepohodlné osobnosti na Ukrajine sa stanú nezvestnými. Alarmujúci je prípad novinára G. Gongadza, kedy sa našlo iba jeho telo bez hlavy, ktoré je už 4 roky nepochované...

Je známe, že my traja sme sa stali mnohým v Cirkvi výčitkou svedomia. Naše listy a naša kniha „**4 slová z Ukrajiny**“ sú toho svedectvom.

My sami sa smrti nebojíme,

ale radi by sme poslúžili Cirkvi ku jej vnútornej očiste a duchovnému prebudeniu. Tu ide o tú najzávažnejšiu vec: večnosť! To sa týka každého bez výnimky.

Je otázkou, kto toho večera 27. októbra 2005 tento plánovaný lov organizoval? A pokiaľ by sa podaril, azda jeden z nás by bol iba nelegálne deportovaný, alebo aj fyzicky likvidovaný?

Preto vás láskavo prosíme, aby ste dali prešetriť túto udalosť a urobili všetko, čo bude vo vašej moci, aby sa niečo takého už neopakovalo. Prosíme taktiež o prešetrenie tej skutočnosti, že naše telefóny sú odpočúvané. Prehlasujeme, že nevlastníme žiadnu zbraň, ani nemáme nič spoločného s distribúciou drog a nie sme si vedomí toho, že by sme prestúpili nejaké zákony Ukrajiny.

Za vašu pomoc dopredu veľmi ďakujeme

ThLic. Markian V. Hitiuk OSBM

o. ThDr. Metoděj Spirik OSBM

o. ThDr. Eliáš Dohnal, OSBM

Na vedomie:

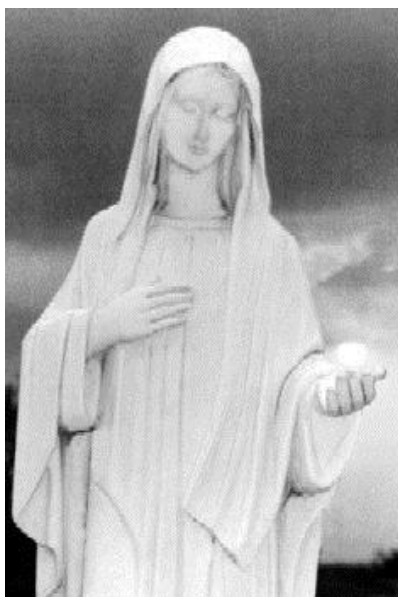
Sekretariát štátu Vatikán - J. E. Angelo kardinál Sodano, Kongregácia pre Východné Cirkvi (Vatikán), biskupi UHKC, predstavení kláštorov UHKC, p. Turčinov - národný poslanec, p. Petro Olyjnyk - predseda I'vovskej oblastnej administrácie

www.community.org.va

Otvorený list

Fra Vladimír Kozina píše Mons. Ratkovi Peričovi (mostarskému biskupovi)

Budeš sa zodpovedať!

Otec biskup, prísne sa budeš zodpovedať pred Bohom! Tvoj boj proti zjaveniam Panny Márie v Medžugorí presiahol každú mieru. Tú chybu činíš celé desaťročie skrze tlač, rádio, TV, kázne, stretnutia s pápežom... Pohoršil si milióny pútnikov a zničil v nich vôľu na odpoveď Ježišovmu posolstvu.

Keď niečo presiahne všetku mieru, potom je to hodné každého odsúdenia. **Tvoj boj proti zjaveniam Panny Márie v Bijakovići a Medžugorí presiahol každú mieru.** Nielenže bojuješ proti tomu javu všetkými možnými a dostupnými prostriedkami, ale **voláš na pomoc aj mŕtveho fra Ivu Sivrića** (Crkva na Kamenu, č. 2/2003, str.15.), **aby Ti pomohol v tomto boji.** Začiatkom roku 2001 si vydal knihu „Zrkadlo pravdy“, v ktorej si zhromaždil a vymenoval všetky drobné prehrešky, previnenia, slabosti, nedôslednosti, nerozvážnosti a ľahkomyselnosti spájané s medžugorskými zjaveniami. A všetko si to odsúdil. Tých drobností je tak málo, že by sa zmestili do hrsti.

To, čo robíš ohľadom Medžugoria odsudzuje zdravý rozum. Ani jeden skutočný rodič nikdy nezverejňuje „mestu a svetu“ slabosti a hriechy svojich detí, aj keď by si to oni zaslúžili. A Ty, biskup Ratko, tú chybu činiš celé desaťročie.

Skrze tlač, rádio, televíziu, rozhovory s novinármi, kázne, stretnutia s cirkevnými predstaviteľmi, s Pápežom - vynášaš pred svetskú verejnosť všetky chyby, prehrešky a hriechy svojich duchovných detí, za ktoré sa budeš prísne zodpovedať spravodlivému Bohu, chorvátskemu národu, katolíckej viere a tým miliónom pútnikov, ktorých si pohoršil, urobil malomyselnými a zničil v nich vôľu na odpoveď Ježišovmu posolstvu: **„Pod'ite ku mne všetci, ktorí sa namáhate a ste preťažení; ja vám dám odpočinutie! Vezmite na seba svoje jarmo a učte sa odo mňa, lebo ja som krotký a pokorný srdcom a nájdete si odpočinutie duši; lebo moje jarmo je lahodné a moje bremeno ľahké!“** (Mt 11, 28-30)

Otec biskup Ratko! Zhromaždil si všetko čo si nemal zhromažďovať, nič si nevynechal a na nič nezabudol. To nás všetkých spoločne musí v budúcnosti podnietiť k vážnosti a triezvosti pri rozhovoroch, písaní, vynášaní dôkazov pred verejnosťou o javoch v Medžugorí.

A čo teraz? Spravodlivosť od Teba žiada, aby si napísal dvadsať a jednu hrubú knihu, aby si v nich zozbieral všetko šľachetné a obdivu hodné voči františkánom, rehoľným sestrám, vizionárom, biskupom a arcibiskupom i všetkým tým miliónom veriacich, ktorí v Medžugorí skrze Pannu Máriu našli Boha, duševný pokoj, telesné zdravie, uzdravenie svojej rodiny!

Spočítaj všetky pomodlené ružence, hodiny Adorácií, pobožnosti Krížovej cesty, odslúžené sväté omše, prijaté sväté prijímania a všetky ostatné skutky pokánia! Všetko to usilovne a horlivo, vážne a zodpovedne zapíš a pochváľ; a ukáž cestu ako to ochrániť a upevniť..., ako to bude dobré pre spásu duší!

Otec biskup! Stačí iba raz dobromyseľne navštíviť medžugorskú svätyňu, aby sa z nej človek vrátil s nevymazateľnými dojmami o viere, pokání a vernosti nášho národa Panne Márii v spoločenstve s pútnikmi všetkých národov, náboženstiev a farby pokožky. Aj dnes, po dvoch desaťročiach tá svätyňa plodí nadšenie a oduševnenie, ktoré Boh skrze Pannu Máriu neustále prebúdza a zachováva v dušiach veriacich.

To sa prejavuje v pevných sľuboch, ktorými sa veriaci dobrovoľne zaväzujú činiť osobitné dobré dielo: modlitba, pôst, pokánie, kajúcna púť, poskytovanie almužny, pomoc chudobným a chorým, zmierenie a vytvorenie priateľstva s nepriateľom, zanechanie hriešneho života a návrat k skutočnému nábožnému životu, návrat do opustenej rodiny, zriekanie sa drog a alkoholu, usilovanie sa o pokoj a spokojnosť v rodine.

Dúfam, že tieto slová prijmeš dobromyseľne srdcom, ako sú Ti napísané, a že sa bosonoho s ružencom v ruke pridáš k ostatným, ktorí sa modlia ruženec na kopci zjavenia!

S priateľským pozdravom

Fra Vladimir Kozina, OFM, Humac,

Na sviatok Lurdskej Panny Márie,

11. februára 2003.

Uverejnené v novinách:

SLOBODNA DALMACIJA – Split, 14. 2. 2003

Preložila: **Oľga Merkovičová**

Na čo čakáme?

Bratia, ustavične sa radujte! Bez prestania sa modlite, pri všetkom vzdávajte vdáky, lebo to je Božia vôľa v Kristovi Ježišovi pre vás! Ducha neuhášajte, proroctvami nepohrdajte! Ale všetko skúmajte a čo je dobré, toho sa držte! (1 Sol 5, 16 - 24)

Dňa 20. júla 2004 neznámi páchatelia rozbili sochu Panny Márie a pútnické miesto pri Brale v Sečovciach. O. z. Magnificat Slovakia podalo trestné oznámenie na neznámeho páchatel'a. Výsledok vyšetrovania miestnych policajných orgánov zostal bez výsledku.

Toto čítanie sme na sv. omšiach počuli počas druhej adventnej nedele 2005. Na konci sv. omše v oznamoch sme sa niekde mohli dopytovať, že o dva dni bude sviatok Guadalupskej Panny Márie.

Žijeme v Máriinej dobe. Kresťania ale aj celé ľudstvo je pod nevídaným náporom zla. Všetci vieme, že Panna Mária pošliapie hlavu hada, že jej Nepoškvrnené Srdce zvíťazí. A že v tejto dobe prichádza osobne pomôcť zachrániť naše duše. Panna Mária ako Nepoškvrnená Čistota na hore Zvir povedala: Veľmi sa teším, že ste vstúpili do môjho Srdca. Ďakujem vám! Doba, v ktorej žijete, je veľmi vážna. A len takýmto spôsobom môžete duchovne prežiť...

(4. augusta 1994)

Napriek týmto slovám počúvame mnohých (aj kňazov), že zjavenia nepotrebujú, označujú ruženec - zbraň proti diablu za „ľudovú zbožnosť“, na západe sú dokonca mariánski seminaristi posielaní na psychiatriu, je tendencia vyhnať modlenie sa sv. ruženca z kostolov.

Dodnes sa mi vynára v pamäti výrok istého duchovného pri začiatku zjavenia sa Panny Márie na hore Zvir. Povedal: „**Škoda, že sa nezjavila o 500 metrov ďalej (v Poľsku). Mali by sme pokoj...**“ Ak sa spýtate na zjavenia Panny Márie - povedia, že sú schválené iba dve, a to **Fatima** a **Lurdy**. Koľko

uznaných zjavení Panny Márie máme a nikto ich nespomenie. **Aj Panna Mária Guadalupská!** Ale - „nie sú záväzné“. **A ešte lepšie je, ak sa o nich vôbec nevie. Sú držané „pod pokrievkou“, ako keby to boli ohniská nejakej nebezpečnej nákazy.**

Ducha neuhášajte, proroctvami nepohrdajte. Ale všetko skúmajte, a čo je dobré, toho sa držte! Ďalší argument je, že **Božie zjavenie bolo ukončené smrťou posledného apoštola. A čo toto doporučenie sv. Pavla? Proroctvami nepohrdajte** - tohto sa z Božieho zjavenia netreba držať? Alebo proroctvá sa tiež skončili smrťou posledného apoštola?

Predsa vieme, aké problémy mal samotný sv. otec, pápež **Ján Pavol II.**, ustanoviť **sviatok Božieho Milosrdenstva**, v čom mu jeho vatikánska administratíva takmer zabránila! Jeho poslednou možnosťou bolo, že tento sviatok celému svetu naživo vyhlásil cez mikrofón... A ako sa tento sviatok svätí? „**Nuž, viete - on je Poliak, to je jeho srdečná krakovská záležitosť, to nie je záväzné**“ - to je postoj „poslušnosti“ proti neomylnnej hlave, proti Kristovmu námestníkovi. Ale vy ste povinní počúvnuť ak vás s ružencom vyženú z kostola, alebo vám zakážu ísť do Litmanovej... **Nedávno v Bratislave kňaz udal na políciu veriaceho človeka, laika - ktorý usporadúval mariánske večeradlá na území jeho**

farnosti... Kam sme sa to dostali?

Milí priatelia, neberte to v zlom. **Ale „satanov dym“** - ako to povedal pápež **Pavol VI. - v Cirkvi čudí a zdá sa, že to je ešte len začiatok.** Preberme sa! Chyťme už ten ruženec pevne do rúk! Nedajme si ho vytrhnúť - ani tými, ktorí by sa ho mali modliť ako prví! Pretože, **„len takýmto spôsobom môžete duchovne prežiť“...**

Cirkev je v nebezpečenstve. Chodte do celého sveta a učte všetky národy - aj toto jej chcú vziať, pretože vraj na to nemá „právo“. **Už máme ústavu EÚ bez Boha, a u nás? Po nedávnom vynútenom odchode riaditeľa Karola Orbana z katolíckeho Rádía Lumen bol v jeho kancelárii zvesený kríž...** Pýtame sa - komu chcú vlastne slúžiť? Priatelia, ak nepriateľ „vyškrtné“ aj Pannu Máriu z tejto Cirkvi, kto bude „učiť všetky národy“? Kto ich zachráni? Je načase, aby sme si toto všetko uvedomili!

Rozhodli sme sa, že postupne budeme uverejňovať informácie o zjaveniach Panny Márie, ktoré boli Cirkevne schválené. Nie je ich málo, dokonca sa o nich takmer nič nevie.

Jedno z týchto schválených zjavení sa udialo len pred 24 rokmi - v Kibeho v Rwande(píšeme na str. 29). Potom je to napríklad Banneaux a Beauring v Belgicku v rokoch 1932-33, Plameň Lásky Nepoškrvneneho Srdca Panny Márie v Maďarsku a ďalšie... A nič sa nedeje?**Posledne Panna Mária v Medžugorí len plakala. A opäť aj po Jej sochách tečú krvavé slzy, pretože raz nám to nestačí... Prečo plače? Plače kvôli svojej milovanej Cirkvi, ktorej je Matkou. Na čo ešte čakáme? Ona nepotrebuje umrncané „padavky“, ale odhodlané srdcia, bojovníkov v Jej Víťaznej armáde. Ktorí chcú milovať tak, ako Ona. Ktorí sa obetujú tak, ako Ona. Ktorí vydržia tak, ako Ona, až na Kalváriu...**

Anton Selecký

Drahý brat v Kristovi,

pán Anton Selecký

Volám sa Michal Rafaj. Som veľmi vd'ačný Panne Márii za veľmi veľa. Za to, že mi "ukázala" na Ježiša, za jej materinské orodovanie, lásku, ochranu a za jej nevýslovnú pomoc pri mojom obrátení, ku ktorému došlo v roku 2000, v roku veľkých milostí, v Dechticiach. Chcem Vám ako Váš brat v Kristovi a mariánsky ctiteľ zároveň zaslať niekoľko názorov na časopis M Rosa.

Je to krásna myšlienka informovať ľudí o zjaveniach Panny Márie vo svete. Myslím si však, že **cieľom popri informáciách o zjaveniach by malo predovšetkým byť: utvrdzovať ľudí vo viere, pobádať k skutkom lásky, pomáhať uchovávať veriacim Ježišov pokoj a lásku v srdci, šíriť mariánsku úctu a dôveru v nekonečné Božie milosrdenstvo.**

Zarazila ma informácia o zákaze šírenia a vydávania M Rosy. Ak je to naozaj tak, si myslím, že zmierenie a dohoda s otcami biskupmi je viac ako nutné. Veď súčasná situácia pravdepodobne vnáša do srdc čitateľov M Rosy istý nepokoj. Myslím si, že vydávanie a šírenie čohokoľvek, čo prestupuje zákaz otcov biskupov, nie je správne! Takýchto aktivít sa treba v duchu poslušnosti vzdať, alebo dospieť k dohode. **Pocitujem to tak, že v M Rose je potrebné jasne odlišovať, čo sú cirkvou oficiálne schválené zjavenia a tie, ktoré sú zatiaľ neschválené, v procese skúmania, alebo nepotvrdené.**

Pán Ježiš nám prináša Evanjelium, t. j. radostnú zvesť. M Rosa prináša aj značný negativistický dojem s predkladanou nutnosťou očakávania Božieho trestu vo veľmi krátkom čase. Veď ak by apokalypsa mala prísť hneď zajtra, my veriaci sa nemáme čoho báť. Veď Ježiš je stále s nami po všetky dni až do skončenia sveta.

Drahý brat v Kristovi, neberte moje pripomienky ako útok na M Rosu, alebo Vašu osobu. Veľmi Vás však prosím o prehodnotenie všetkých činností a aktivít, ktoré majú súvislosť s časopisom M Rosa. Predovšetkým Vás veľmi prosím o dohodu, resp. rešpektovanie rozhodnutia otcov biskupov.

S úctou, Váš brat v Kristovi

laik **Michal Rafaj**, Košeca

Milý Michal!

Pokúsím sa Ti aspoň rámcovo odpovedať na Tvoje otázky, ktoré - ako správne predpokladáš - trápia mnohých katolíkov.

Časopis M ROSA je laický časopis, ktorý vydáva občianske združenie. Nemôže sa volať „katolícky časopis“, pretože v tom prípade by jeho vydavateľom musela byť Cirkev, resp. by mal mať cirkevné schválenie. **M ROSA vznikla v roku 1993** ako mesačník, ktorý začal informovať veriacich a iných občanov o dianí v Litmanovej, zakrátko aj o širších súvislostiach. Dvakrát sme žiadali o imprimatur - a to u **arcibiskupa Mons. Jána Sokola** a potom u **Mons. Jána Hirku**. Žiadosť tam stále leží. Dodnes však neviem ani len o konzultácii, za akých podmienok by M ROSA imprimatur mohla dostať, ani to, prečo ju mnohí kňazi vyhlasujú za „zakázanú“. **Doposiaľ nijaký oficiálny zákaz M ROSY vydaný nebol. Keby bol, určite by sme k nemu zaujali stanovisko a vyvodili z neho dôsledky. Takže neprestupujeme žiadny zákaz otcov biskupov.**

O. z. Magnificat Slovakia oficiálne žiadal o schválenie litmanovských zjavení Panny Márie, a poskytoval k tomu vyšetrovacej komisii aj materiály. Mimo časopisu M ROSA tiež naše združenie viackrát informovalo našu hierarchiu o dôležitých skutočnostiach, a naše združenie podporuje snahu a činnosť našich biskupov vo verejných a spoločenských otázkach.

Čo sa týka neoficiálneho neodporúčania M ROSY, to je osobný názor, ktorý nie je záväzný ani pre čitateľov, ani pre vydávanie M ROSY, tak ako nie je záväzný súkromný názor na zjavenie sa Panny Márie kdekoľvek, pokiaľ o ňom nebolo zverejnené definitívne stanovisko kompetentného biskupa.

Súhlasím s vami, že M ROSA má mať povzbudivý obsah, ved' sa oň aj snažíme. Nemôžeme však mlčať o nebezpečenstvách a boji proti Bohu a Cirkvi, ktorý sa evidentne deje. Sám Pán Ježiš prorokoval skazu Jeruzalema, deklaroval svoje povestné „beda“ farizejom či vyhnal s bičom kupcov z chrámu. Ten pokoj v srdci veriaceho človeka sa nedosiahne tým, že sa nepríjemné veci budú zamlčovať. **Samotná Panna Mária sa zjavuje ako Kráľovná pokoja a predsa burcuje a varuje ľudstvo – pochopiteľne, ved' sa ono rúti do záhuby.**

M ROSA nie je ideálna, a viem si predstaviť jej obsah a formu oveľa lepšiu. Nie sme dokonalí.

Sme laický pomocný servis, ktorý v rámci svojej zákonnej slobody upozorňuje, oznamuje a rozvíja duchovnú aktivitu, k čomu vo svojej apoštolskej exhortácii odobruje sám pápež **Ján Pavol II. (Výňatok uvádzame nižšie).**

S úctou

Anton Selecký

APOŠTOLSKÁ EXHORTÁCIA PÁPEŽA JÁNA PAVLA II.

CHRISTIFIDELES LAICI

Biskupom, kňazom a diakonom, rehoľníkom, všetkým laikom, o povolaní a poslaní laikov v Cirkvi a vo svete

1. Laici (Christifideles laici), ktorých „**povolanie a poslanie v Cirkvi a vo svete po dvadsiatich rokoch po II. vatikánskom koncile**“ bolo témou biskupskej Synody 1987, patria k tomu Božiemu ľudu, ktorý znázorňujú robotníci vo vinici v Matúšovom evanjeliu: **„Lebo Nebeské kráľovstvo sa podobá hospodárovi, ktorý vyšiel skoro ráno najat' robotníkov do svojej vinice. Zjednal sa s robotníkmi po denári za deň a poslal ich do svojej vinice.“** (Mt 20,1-2)

Od tohto dňa zaznieva volanie nášho Pána Ježiša v dejinách ďalej: **„Chod'te aj vy do mojej vinice.“**

Panna Magnifikatu, naplň ich srdcia vďačnosťou a oduševnením za toto povolanie a poslanie. Ty, ktorá si

sa v pokore a veľkodušnosti stala „služobnicou Pánovou“, daruj nám tvoju oddanosť pre službu Bohu a pre spásu sveta. Tvoje materinské srdce vie o mnohorakých nebezpečenstvách a početných zlách, ktoré ohrozujú mužov a ženy našej doby.

Odvážna Panna, daruj nám duševnú silu a dôveru v Boha, aby sme prekonalí všetky prekážky, ktoré sa stavajú do cesty uskutočňovaniu nášho poslania.

Ty, ktorá si v modlitbe s apoštolmi bola spolu vo Večeradle, aby si čakala na príchod turíčneho Ducha, vypros, aby sa znovu vylial na všetkých laikov, aby plne zodpovedali svojmu povolaniu a poslaniu ratolestí na pravom viniči, ktoré sú ustanovené, aby prinášali bohaté ovocie pre život sveta.

Svätá Panna a Matka, veď nás a buď nám oporou, aby sme vždy žili ako opravdiví synovia a dcéry Cirkvi Tvojho Syna a tak prispievali k tomu, že by sa na zemi vybudovala civilizácia pravdy a lásky podľa želania Boha a na jeho slávu. Amen.

Dané v Ríme pri svätom Petrovi, 30. decembra, na sviatok Svätej Rodiny roku 1988, v 11. roku môjho pontifikátu.

Ján Pavol II.

Vydalo Vydavateľské družstvo Lúč Bratislava, 1990

Bozk Panny Márie

Pobozkanie predmetov Panna Mária Karmelská z Garabandalu pokladala za životne dôležité.

Bozkala ružence, krížiky, medailónky a sobášne prstene. Aj misály. Panna Mária svojím dychom obracala strany, keď ich bozkala. To znamená, že pobozkala všetky strany. **Jej posledná návšteva v Garabandale 13. novembra 1965** sa výslovne týkala pobozkania predmetov.

Povedala Conchite, aby ich porozdávala, lebo majú veľkú dôležitosť.

Tieto veci sa nevyznačujú iba tým, že ich pobozkala Panna Mária, ale boli k nim priradené dve osobitné milosti:

Panna Mária povedala:

1. „Prostredníctvom bozku, ktorý som dala na tieto veci, môj Syn bude robiť zázraky. Rozdajte ich ostatným.“

2. „Tí, ktorí ich s vierou a nábožnosťou budú nosiť, odčinia svoj očistec na zemi.“

Podobne Panna Mária aj na iných miestach zjavení – napríklad aj v Litmanovej - „dotknite sa lavičky,“ „mojím príchodom je požehnaná celá hora“ (Zvir) - pripomína dôležitosť kontaktu s Ňou, i cez predmety, ktoré požehnala. „Dotkni sa nohy, ktorá pošliape hada“ (vizionárke Ivete Korčákovej pri poslednom zjavení na Zvire 6. augusta 1995). Keď dala urobiť svoje medailónky Nepoškvrnenej Čistoty, povedala: „Kto bude nosiť tento medailón, ctiť moju čistotu a vzývať moje Meno - Nepoškvrnená Čistota - tomu vždy pomôžem, keď ma poprosí o pomoc.“ (30. decembra 1990). Podobne povedala: „Som vaša milujúca Mama a svojim drahým deťom radím, aby v tejto dobe na sebe nosili posvätené veci a diabol nebude mať nad vami takú veľkú moc“. (20. januára 1991)

V posledné roky sa akosi pozabudlo na tieto medailónky Nepoškvrnenej Čistoty. Kto má záujem, môže si ich objednať na adrese: Anna Virová, 065 31 Litmanová. (r)

Sme bojovníci Svetla (II.)

Milí priatelia, medzi aktivity n. f. Križovatky v Skalici (M ROSA č. 11/2005) patria aj tábory. Jeden z nich sa v lete 2005 uskutočnil v Jelšovciach (kurz Emauzy). Prinášame vám z neho ďalšie svedectvá mladých ľudí.

• Plač radosti

Spoznala som Boha až teraz v tábore Emauzy. Doteraz som v Boha verila, alebo som si to aspoň myslela. Modlila som sa k Bohu, ale teraz som to tu pocítila trochu inak. Pocítili sme v našich srdciach Ježiša aj Ducha Svätého. Prejavovalo sa to srdcervúcim clivým plačom, ktorý bol priamo z našich srdc. Chcem to, čo sa ma tu dotklo, priniesť aj domov. Ďakujem Ti, Pane, že som sa mohla cítiť ako Tvoja ovečka v Tvojom stáde. Ďakujem. Pane, ešte ťa prosím za svojich rodičov a brata, ktorých nekonečne ľúbim.

Kristína, 14

• Týždeň zázrakov

Celý týždeň bol pre mňa týždňom zázrakov a len tu som videla, ako nás Boh naozaj ľúbi. V prvom rade ho budem chváliť za Andreja, ktorého nám poslal a budem sa zaňho modliť, aby bol po celý život dobrým pastierom pre svoje ovečky. Ďalšia vďaka a chvála bude patriť za nášho duchovného otca, ktorý nám to umožnil. A budem chváliť a ďakovať za všetkých mladých, ktorí sú tu. Ďakujem, že aspoň týmto svedectvom sa môžem prejaviť. Vďaka za všetko.

Janka, 23

• Pochopila som

Pána som spoznala pred rokom. Vedela som, že sa o mňa stará, že ma miluje, ale príliš som tomu neverila. Doma mám totiž ťažký život. Nedokázala som vo svojom srdci prijať to, že Ježiš mi to pomôže vyrieši..

Bola som psychicky úplne na dne. Stále som plakala pri myšlienke na môj život v rodine. Na tomto tábore mi Ježiš zjavil svoju ohromnú lásku a silu. Poslal mi ľudí, ktorým na mne záleží. Skrze ich modlitby mi dával pociťovať svoje vrúcne objatie. Nenecháva nás samých. Ježiš tu urobil veľkú zmenu v mojom živote. Vďaka nemu mám úplne iný postoj k mame a jej závislosti, k pekle u nás doma.

Hanka, 18

• Boh je úžasný

Boh sa ma dotkol úžasným spôsobom. Uvedomil som si ešte viac, že ma miluje a nie je mu jedno, čo sa so mnou deje. Boh je zaujímavý, nevedecký a detsky jednoduchý. Miluje nás úžasne, tak ako nik. Boh je láska.

Martin, 22

• Najkrajší okamih

Tento týždeň sa stala obrovská zmena v mojom živote! Hneď na druhý deň mal náš kňaz Andrej kázeň na sv. omši o bojovníkoch svetla a temnoty a ponúkol nám stať sa bojovníkmi svetla, čo znamenalo všetko prijímať a odovzdávať s láskou.

Vo štvrtok bola sv. omša zameraná na Ducha Svätého. Najprv som pociťovala smútok, potom radosť a nakoniec pokoj. Bolo to najkrajšie, čo som zatiaľ vo svojom živote prežila. Teraz sa modlím a Duch Svätý je stále so mnou.

Lenka 14

• Základ, ktorý neuhne

Ďakujem Bohu, že som mohla navštíviť tento tábor, napriek tomu, že sa mi sem strašne nechcelo . Nevedela som, do čoho idem, ale Pán si ma viedol. Ďakujem, že som mohla bližšie spoznať mladých zo Skalice, Holíča, Stupavy, Malaciek... Je pre mňa darom vidieť spôsob, ako sa k sebe správajú. Že Boh je ich základ, ktorý neuhne, že je skalou. Vďaka Bohu!

Iveta, 28

Vianoce s hudbou

V Dóme sv. Martina v Bratislave sa na Vianočný sviatok Božieho narodenia 25. decembra 2005 o 11 - tej hodine uskutočnil slávnostný chrámový koncert, pri sv. omši, ktorú celebroid správca farnosti vdp. Ján Hudec.

Orchester a speváci Cirkevno - hudobného spolku pri Dóme sv. Martina pod taktovkou **Pavla Seleckého** predviedli dielo **Missa Pastoralis od Františka Xavera Brixeho**. Sóla zaspievali **Elena Holičková, Elena Mudrochová, Michal Lehotský** a **Juraj Peter**, za organom bol **Peter Selecký**.

Cirkevno hudobný spolok (Kirchenmusikverein) v Bratislave vznikol v roku 1833. V roku 1952 bol násilne rozpustený, ale neskôršie pod vedením **Antona Seleckého st.** pôsobil fakticky „načierno“ až do roku 1989. Oficiálne bol spolok obnovený koncom roku 1990.

V súčasnosti má v pláne pokračovať vo svojej činnosti, ktorá má bohatú tradíciu. V poobedňajších hodinách doplnili slávnostnú vianočnú atmosféru v Dóme sv. Martina svojim koncertom súrodenci **Jendruhovci. (r)**

Píšeme o vás

Diskriminácia kresťanov pokračuje

Dňa 19. januára 2006 sa bude konať pojednávanie na Drieňovej ul. č. 5, na Okresnom súde Bratislava II. o 9.00 h miestnosť č. 107, na I. poschodí, s 40-ročným Mgr. Antonom Čulenom (na snímke).

Menovaný je predsedom základnej organizácie Nezávislých kresťanských odborov Slovenska (NKOS), ktoré čelia v súčasnosti rôznym prípadom diskriminácie. Anton Čulen je jedným z nich. Jedná sa o určenie neplatnosti jeho výpovede zo zamestnania v SPP.

Čulen bol bezdôvodne prepustený koncom augusta 2005. Na tlačovej konferencii ohľadne tohto prípadu dňa 7. júna 2005 sa nikto o prípad nezaujímal, a to ani z cirkevných kruhov, napriek tomu, že ide o kresťanské odbory.

Po poslaní informačného listu NKOS sv. Otcovi prostredníctvom kardinála Jozefa Tomku osobne (na jeho stretnutí s predstaviteľmi laických združení a laikmi v Bratislave dňa 19. septembra 2005) sa taktiež nedostavila žiadna odozva. Prípad je na verejnosti ututľávaný, zo zrejmého dôvodu, že ide o kresťanskú organizáciu. Vyhlásenia ako aj dokumenty Kresťanských odborov sú médiami ignorované, a to aj katolíckymi, čo je prinajmenšom čudné.

Na pojednávanie s Mgr. A. Čulenom dňa 19. januára sa chystá aj rakúska TV ORF 1. O procese a širších súvislostiach vás budeme informovať.

Anton Selecký

Ľubica - tajomstvo úspechu jej rozvoja

Modlitba a samospráva

Podtatranská obec Ľubica sa aj v dnešných ťažkých časoch úspešne rozvíja. V čom spočíva tajomstvo úspechu, o tom sme sa pozhovárali s Otom Dovjakom (na snímke), ktorému už štvrté volebné obdobie náleží žezlo richtára.

„V erbe našej obce máme Pannu Máriu s vencom siedmich hviezd, hovorí starosta. Tento symbol bol už v starej pečati pochádzajúcej z trinásteho storočia. Nevedno prečo práve sedem hviezd. Pravdou však je, že naši ľudia si Pannu Máriu veľmi uctievali a jej socha je aj dominantou obce“.

- Tajomstvo je teda v pomoci Panny Márie ?

„To nie je tajomstvo, to je vec verejná a dokázateľná. Starostom som už

štvrté volebné obdobie a prv, než sme sa pustili do niektorej akcie, poprosili sme o pomoc našu patrónku. Ale nie iba jednorazovo. Modlitbou sprevádzame všetky naše činnosti ustavične. Požehnaných diel máme v obci nezaslúžene veľa. Je to n a príhovor Panny Márie a sv. Júdu Tadeáša, ktorých si veľmi uctieваме.

Získali sme lesy, o ktoré sme bojovali. Urobili sme plynofikáciu obce a z vďaky sme dali zhotoviť aj novú sochu Panny Márie. To nás stálo 9 miliónov, všetko z obecných peňazí. Pomoc z neba by neprišla, keby sme sa iba modlili a sami nič preto neurobili.

Za všetkým musíme chodiť. Ale čo sme chceli, to sme dosiahli. Za ostatné roky sme postavili 26 bytov. V rómskej osade, máme 600 obyvateľov. Majú vodovod i kanalizáciu a na budúci rok im chceme postaviť 18 bytov.

Keď riaditeľ Spišskej diecéznej charity prišiel s myšlienkou postaviť hospic na zelenej lúke, obec preň vykúpila pozemky za 3 milióny korún Dnes je toto nádherné dielo v hodnote vyše 60 miliónov korún v prevádzke. Obec prispela vyše 7 miliónmi korún."

Modlí sa starosta s manželkou, modlia sa sestričky dvoch reholí, ktoré majú v Ľubici svoj dom, modlia sa občania, ktorí vidia pomoc Božiu na každom kroku a dokonca na úmysly rozvoja obce dávajú aj slúžiť sväté omše. **V našom ďalšom rozhovore spomína starosta Dovjak Božie zásahy aj v jeho rodine.**

Zať v Amerike spadol

pri cvičení z náradia a utrpel vážny úraz, v dôsledku ktorého mu prestávali pracovať ľadviny. Modlili sme sa k Panne Márii i Tadeášskovi dňom i nocou. Po svätej omši za zaťa, dcéra Lenka volá z Ameriky, že ľadviny postihnutého začali pracovať. I lekári, ktorí chorého už odpísali, sa divili. Dnes je chlap ako hora, zdravý, podniká – je vodár. Z nášho Beňadika sa stal horlivý šíriteľ úcty k Panne Márii a sv. Tadeášovi.

Aj život vnúčka

bol na vážkach. Už v matkinom tele mu diagnostikovali vážnu poruchu, takže po narodení ho museli do siedmich dní operovať na srdiečko. Úspešne. Dnes má päť rokov a je zdravý. I druhý vnuk mal zdravotné problémy, ale v nebi vyslyšali naše prosby a problémy pominuli. Naša veľká vďaka Panne Márii patrí aj za našu vnučku. Zlákaná svetskými radovánkami vzdialila sa od Boha a hoci mala skončenú vysokú školu, nemohla si nájsť prácu. Ako blesk z jasného neba prišla k nej Božia milosť. Obrátila sa k Bohu, bola na svätej spovedi, chodí do kostola a našla si aj prácu. Má 26 rokov a žije v Amerike.

Stretáme sa s mnohými kresťanmi, ktorí otvoria svoje srdce a o Božej láske vydajú verejné svedectvo. Zriedkavejšie je to predstaviteľ úradnej moci. Oto Dovjak je výnimkou. Nie však ojedinelou.

Najbližšie vám predstavíme ďalších, jemu podobných.

Magdaléna Kohútová

Služba všetkým

Začiatkom septembra v podtatranskej obci Ľubica uviedli do prevádzky zdravotnícke zariadenie, ktoré slúži terminálne chorým z okolia Kežmarku, Levoče, Popradu a Starej Ľubovne.

Hospic Svätej Alžbety projektovali dvaja inžinieri - architekti **Michal Gaj** a **Martin Repický**. Za svoj projekt získali v súťaži medzi 16 projektmi prestížne ocenenie - cenu Jurkoviča. Objekt je majetkom Spišskej diecéznej charity a jeho hodnota je 60 miliónov korún. Podielom 8 miliónov korún prispela naň aj obec. Dvadsaťštyri jednomiestnych izieb je vybavených polohovateľnými lôžkami. Majú tu všetky nevyhnutné prístroje i zdravotnícke pomôcky.

Terajší počet pacientov sa pohybuje do desať osôb. O chorých sa stará 15 členný personál. Zatiaľ sú tu dvaja všeobecní lekári na polovičný úväzok. Odborní lekári prídu podľa potreby na požiadanie. Medzi zdravotnými sestrami sú aj tri kvalifikované rehoľné sestričky. Pri ošetrovateľskej činnosti vypomáhajú bohoslovci gréckokatolíckeho kňazského seminára v Prešove, ktorí sa tu striedajú po jednom dni.

Štefan Kuffa (vľavo) s členmi personálu a pacientmi hospicu.

Je tu i kaplnka, v ktorej miestni kňazi denne slúžia svätú omšu. Na dvore je záhradná kaplnka. Jej centrom je vysoký drevený kríž, ktorý rozdeľuje Vysoké a Belanské Tatry. Okolo neho sú štyri svetelné stĺpy symbolizujúce štyroch evanjelistov.

Predstaveným hospicu je brat žakovského farára PhDr. Štefan Kuffa. K udalosti otvorenia zariadenia hovorí: - „Keď mi toto miesto ponúkli na konferencii o paliatívnej a hospicovej starostlivosti, dlho som o ponuke premýšľal.“

Obával som sa, že to nezvládnem. Napokon som to prijal. Starosti pribúdali a ja som musel problémy riešiť za pochodu a nie o nich premýšľať. A tak je to vlastne každý deň. V našom zariadení vládne katolícky duch, ale pri prijímaní pacientov sa nedívame ani na vierovyznanie, ani farbu pleti. Chceme s láskou slúžiť všetkým, ktorí to potrebujú“

(kht)

Zo života svätých

Gemma Galgani: Ježiš, nešetri ma!

Gemma bola obyčajným dievčaťom, ktoré žilo pomerne nedávno. Bola veľmi milá, pôvabná, jednoduchá, odvážna, trpezlivá, múdra a šikovná. Bola dobrá v matematike, francúzštine, vedela krásne kresliť, písať verše, spievať a vyšívať...

Veľmi veľa trpela

Zomreli jej rodičia aj súrodenci. Istú dobu musela hladovať, a žila len z almužny. Ochorela a rok ležala úplne bezvládna, pokrytá vredmi. Vypadali jej vlasy, a dokonca stratila sluch.

Na príhovor **sv. Margity Márie Alacoque** a s pomocou **sv. Gabriela Possenti** bola zázračne uzdravená. Jej najväčšou túžbou bolo vstúpiť do kláštora, ale nikdy sa jej to nepodarilo. Musela sa teda zmieriť s tým, že Božia vôľa bola iná.

Bola veľmi trápená diablom. Ten, keď videl jej svätý život a jej hrdinské pestovanie cností, veľmi zúrilo a začal ju pokúšať, obzvlášť proti čistote. Používal tie najohavnejšie obrazy a

gestá. Ale keď videl, že takto ju nezlomí, uchýlil sa k fyzickému násiliu. Gemma hovorí, že sa tým prestala znepokojovať, pretože Ježiš jej povedal, aby sa nebála.

Keď mala 21 rokov, dostala stigmy a ďalšie rany nášho Pána - bičovanie, korunovanie trnami, potenie sa krvou a trojhodinovú agóniu. Tieto dary brala ako prejav a dielo Ježišovej lásky.

Prešla všetkými štádiami mystického života, mávala extázy, takmer neustále **videla svojho Anjela Strážneho, zjavoval sa jej sv. Gabriel, Panna Mária a sám Ježiš.** V mimoriadnej úcte mala Sviatosť Oltárnu a aj svojich priateľov často pozývala, aby sa jej spolu chodili pokloniť. A Ježiš jej povedal, akú veľkú radosť Mu tým robia.

K jej apoštolátu patrilo aj obracanie hriešnikov a vyslobodzovanie duší z očístca. Okrem toho dokázala odvážne napomínať blížnych a dokonca aj významné osoby, keď to bolo nutné, keď to slúžilo na ich spásu.

Na jej príhovor bolo udelených mnoho milostí a stali sa mnohé zázraky.

Stručný životopis

Gemma Galgani sa narodila 12. marca 1878 v dedine Camigliano, v severnom Taliansku. Jej otec, Enrico Galgani, bol lekárnik a vzdialený príbuzný sv. Jána Leonardi. Gemmina matka, Aurelia Galgani, rodená Landi, bola tiež vznešeného pôvodu. Gemma mala siedmich súrodencov. Bola štvrtým dieťaťom a prvým dievčaťom v rodine. Nábožní rodičia ju dali pokrstiť hneď na druhý deň po narodení. Približne o mesiac neskôr sa celá rodina presťahovala do neďalekej Luccy. Tu potom Gemma prežila zvyšok svojho života.

Matkina choroba a smrť

Aurelia Galgani bola dokonalým príkladom katolíckej matky. Modlila sa bez prestania, pravidelne chodila na sv. omše a na sv. prijímanie a k tomu viedla aj svoje deti. Gemma sa veľmi rada modlila a počúvala o Ježišovi. Keď musela matka prerušiť kázanie kvôli domácim prácam, malá Gemma išla za ňou, poťahala ju za sukňu a prosíkala: „**Mamička, povedz mi ešte o Ježiškovi.**“

Lenže pani Aurelia trpela na tuberkulózu. Gemma mala vtedy 7 rokov. Otec ju poslal k tete Helene do San Gennara. **Medzitým jej mamička zomrela, vo veku len 39 rokov.** Vtedy v srdci malej Gemmy zostal smútok a prázdnota. **Ale uvedomila si, že predsa má Nebeskú Matku.** A naozaj, bola jej oddaná celý život a hovorí, že Panna Mária sa k nej vždy správala ako milujúca Matka.

Škola

Gemma chodila do školy, ktorú viedli sestry sv. Zity. Medzi vyučovaním mávali sv. omše a modlili sa. Medzi spolužiakmi bola veľmi obľúbená. Mala živú povahu, ale pôsobila tichým dojmom. Vyžarovalo z nej čosi, čo vzbudzovalo dôveru a úctu. Pre každého mala milý úsmev. Vynikala vo francúzštine, matematike, maľovaní, v hudbe a s neobyčajnou ľahkosťou dokázala písať krásne verše. Ale ona sa snažila, aby toto všetko zostalo pred ľuďmi skryté.

Jej najobľúbenejšou činnosťou bola modlitba. Rehoľné sestričky jej hovorili o tajomstvách našej viery a o Pánovom Umučení. Ju to veľmi priťahovalo a v srdci sa jej zrodila túžba po utrpení.

Pri prvom sv. prijímaní pocítila príchod Pána Ježiša veľmi silne. Pozrite, do akých výšok vzlietala už vo veku 9 rokov, keď hovorí: „**Naozaj, deň môjho Prvého svätého prijímania bol dňom, kedy som našla svoje srdce horieť láskou k Ježišovi. A aká šťastná som bola, keď som s Ježišom v srdci mohla zvolať: 'Ó, môj Bože, Tvoje Srdce je moje!... Čo viac potom chýba k šťastiu? Nič!'**“

Jej najväčšou túžbou bolo vidieť Boha z tváre do tváre, a hoci nohami chodila po zemi, jej myseľ bola neustále v nebeských výšinách.

Keď mala 16 rokov, zomrel jej milovaný brat Gino, ktorý sa chcel stať kňazom. Mal len 18 rokov. Vtedy ochorela aj Gemma a tri mesiace zostala pripútaná k lôžku. Vyliečila sa, ale zoslabnutá musela zanechať školu.

Život v domácnosti

Podriadila sa teda Božej vôli a utiahla sa do ústrania svojho domova. Tu sa venovala domácnosti a službe súrodencom. Všetky povinnosti si plnila najlepšie ako vedela, pretože vedela, ako veľmi tým teší svojho Pána. Získala si obdiv nielen domácich, ale aj cudzích ľudí. **V srdci mala mimoriadnu lásku k chudobným. Vždy keď išla von, si od otca prosila nejaké peniaze a vždy ich rozdala chudobným. Dávala im aj múku, chlieb a podobné veci.**

Začiatok nadprirodzeného života

Keď mala 17 rokov, dostala od príbuzných zlaté hodinky, retiazku a krížik. Aby ich potešila, nasadila si ozdoby, keď išla von. Lenže keď sa vrátila domov a dávala si ich dole, **zjavil sa jej Anjel Strážny a povedal jej, že jedinými ozdobami Kristovej nevesty môže byť len trnie a kríž.**

Vtedy sa Gemma rozplakala a povedala Ježišovi, že viac nebude nosiť žiadne ozdoby a že ani nebude myslieť na veci, ktoré zaváňajú márnivosťou. Takto sa dokázala úplne odpútať od sveta a túžila už len po jedinom - po Ježišovi. Hovorí: **„Začala som cítiť ďalšiu silnú túžbu, neukojiteľnú dychtivosť po utrpení a po zdieľaní bolesti môjho Spasiteľa. Vo svojich nespočítateľných hriechoch som každý deň prosila Ježiša, aby som mohla trpieť viac. 'Áno, môj Ježišu,' zvykla som sa modliť, 'túžim trpieť, a trpieť veľmi pre Teba.'“**

Jednou z rán bolo infekčné ochorenie nohy, ktoré jej spôsobovalo neznesiteľné bolesti. Gemma ich trpezlivo znášala. Lekár vyhlásil, že nohu bude musieť pravdepodobne amputovať. Ale najprv sa rozhodol pre operáciu. Začal jej vyškrabávať chorú kosť a Gemma znášala tieto ukrutné bolesti bez utišujúcich prostriedkov. Keď si myslela, že to už nevydrží, pozrela sa na kríž a nevydala zo seba ani ston.

Otcova smrť

V roku 1897 jej zomrel otec. Deti zostali úplnými sirotami. Najhoršie bolo to, že krátko predtým otec úplne zbankrotoval a suroví exekútori zhabali všetko vybavenie; dom zostal úplne prázdny.

Vtedy prišli deťom na pomoc otcove dve sestry. Gemma odišla s tetou Carolinou do Camaiore. Ale nemá odtiaľ dobré spomienky. **Hovorí, že teta bola veľmi spoločenská a aj ju nútila zabávať sa. Lenže takto začala zabúdať na Ježiša. Hovorí, že keby k nej Ježiš nebol taký milostivý a láskavý, určite by upadla do ťažkých hriechov.** Navyše, istý bohatý mladík sa do nej zalúbil a požiadal ju o ruku. To by ju vytrhlo z biedy a zabezpečilo na celý život. Ona sa však rozhodla pre Ježiša a prosila tetu, aby ju pustila späť do Luccy.

Choroba a zázračné uzdravenie

Vtedy za začala cítiť chorá a zakrivila sa jej chrbtica. Keď sa vrátila do spustnutého domu v Lucce, jej stav sa ešte zhoršoval. Dlho sa to snažila zakrývať, ale nakoniec k nej privolali lekára. **Ten zistil, že ide o infekčné a pravdepodobne nevyliciteľné ochorenie mozgu. Gemme vypadali vlasy, ochrnula na obe nohy a dokonca dočasne stratila sluch.** Bola úplne nevládna a bez pomoci dobrých ľudí sa nevládala ani pohnúť. Táto choroba trvala celý rok. Lekári sa všemožne snažili, ale nič nepomáhalo.

Nakoniec sa vzdali a všetci už čakali koniec. Vtedy jej jedna rehoľná sestrička priniesla životopis **sv. Gabriela Possenti.** Gemma sa k nemu začala utiekať a veľmi si ho obľúbila. **On sa jej potom zjavil a vyzval ju, aby sa pomodlila deviatnik k Božskému Srdcu Ježišovmu. Každý deň sa modlil spolu s ňou, a keď sa deviatnik skončil, milosť bola udelená - Gemma bola ihneď a úplne uzdravená.** Keď sa postavila z postele, všetci plakali od radosti a dojatia.

Lenže ich bieda narástla do takej miery, že tieto deti žili len z almužny dobrých ľudí, ktorí sa nad nimi zľutovali. Často mali na obed len suchý chlieb a neraz museli ísť spať bez večere.

Túžba po vstupe do kláštora

Gemma sa chcela Pánovi odvdáčiť za zázračné uzdravenie a chcela vstúpiť do kláštora. Chcela sa Mu takto úplne zasvätiť. Lenže zostala trpko sklamaná... Všetko už bolo vybavené, a keď do vstupu zostávalo už len pár dní, zrazu sa veci zvertli tak, že jej oznámili, že ju neprijmú. **Potom sa pokúsila vstúpiť do ďalších kláštorov, ale nakoniec nevyšlo ani to. Vtedy si uvedomila, že Božia vôľa je iná a úplne sa jej podriadila**

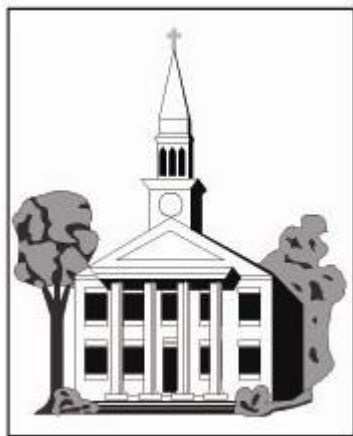
Stigmy

8. júna 1899 jej Pán po sv. prijímaní oznámil, že večer jej dá mimoriadnu milosť...Gemma sa ponáhľala domov, zatvorila sa v izbičke a modlila sa.

Zrazu sa jej zjavila Panna Mária...

(Dokončenie v budúcom čísle)

Napísali ste nám

Zbierka na kostol

Je bežný jav, že sa cez víkend vyberú dve-tri ženy na pochôdzku po susedných dedinách a vyberajú peniaze na stavbu kostola.

Rozhodnúť sa však na takýto krok vo veľkom meste, na to treba mať odvahu. **Danka** a **Jozef** ju mali.

Prv než zazvonili v prvom byte, prosili o pomoc pred svätostánkom. **Potom sa s požehnaním kňaza vybrali do neznámych rodín...**

„Najkrajšie to bolo tam, kde majú deti“ - hovorí Danka - „s dojatím sme sledovali, ako perfektne Boh cez ne pôsobí. Tam, kde nám otvorili, sme hneď videli, že tu bývajú jednoduchí ľudia. Neboli veriaci. Mamka otvorila peňaženku a mala tam iba drobné. Dala nám ich. Ale deti bežali do izby a doniesli pokladničku. Vytriasli z nej celý obsah. Trinásť korún. Trinásť, Pán Boh pri nás, vravím. Veď si niečo nechajte, hovorili sme im. Ale oni chceli dať všetko.

V inom byte nám pani hovorí: „Som neveriaca, teraz som prišla o prácu, ale stovku vám dám. Naša prosba síce prekvapila študentov, ktorí prenajímali byt, ale dvadsať korún nám aj oni dali. I ďalší mladý muž zostal prekvapený. Díval sa na nás ako na zjavenie z doby kamennej. - Načo? Na kostol? V dnešnej dobe?“

Boli pripravení na všetko. Niekde otvorili a hneď aj pribuchli dvere. Netrápilo ich to. Práve za tých Ježiša najviac prosili. Tu Ho najviac potrebovali.

Za tri popoludnia na košickom Ťahanovskom sídlisku táto dvojica z farského spoločenstva nazbierala na stavbu nového kostola okolo 15-tisíc korún. A získaná skúsenosť? - „Prvá je trpká“, hovorí Danka. „Zistili sme, že tri štvrtiny navštívených rodín nežijú s Bohom. Druhá je radosť v srdci, lebo sme do desiatok rodín priniesli Ježiša. Až tu sme si uvedomili dôležitosť slov Panny Márie, ktorá nás naliehavo vyzýva k modlitbám za tých, ktorí nepoznajú Božiu lásku. Človek, ktorého sa dotkne Boh, už nemôže zostať tým istým človekom“, končí svoje rozprávanie naša priateľka.

Magdaléna Kohútová

Aby nebolo neskoro

Milí kresťania!

*Všimnime si, čo sa deje vo svete. **Rôzne katastrofy, ktorými nás náš Pán upozorňuje. Panna Mária, Vládkyňa sveta nás varuje. My sme však hluchí a slepí. Veď tie katastrofy sú od nás vzdialené tisíce kilometrov. Až prestanú posolstvá Panny Márie, bude už neskoro!** Ježiš Kristus podstúpil za nás kalváriu, aby nás vykúpil. My si to však nevážime. Je nám to jedno. Neboli sme tam. Nevideli sme to. Necítili sme Jeho bolesť. Čo je nám po Ňom?*

*Viac si všímame život terajší okolo nás. **Na každom kroku stretáme prácu satana, ktorému sa až neuveriteľne darí.** Čo na to Ježiš Kristus? Asi sa neteší...*

Ján Špavelko, Sečovce

Srdečne Vás zdravím z Nitry, rád čítavam Vašu webovú stránku, a zaujímavosti o svätých, napríklad o sv. Terezie z Avily, ktorá učí stále sa modliť, v každej situácii.

Obdivujem aj sv. Faustínu, ako sa okamžite rozhodla zanechať vonkajší svet, aby slúžila Ježišovi Kristovi v kláštore, ako aj o zjaveniach v Lurdoch, vo Fatime trom detičkám, a v Medžugorí. **Čítal som o všetkých zázrakoch, ktoré boli uvedené na Vašej stránke** a aj objavenie Sodomy a Gomory pri Mŕtvom mori a ich fotografie, ktoré dosvedčujú historickú pravdu o zničení týchto miest, ako hovorí Biblia. Všetko vedie k hlbšiemu zamysleniu a nábožnému životu a k modlitbe. **Vďaka Bohu, že som našiel takúto stránku!** Nech Vás vedie Duch svätý aj naďalej vo vašej Bohumilej činnosti. Boh vám žehnaj!

Vladimír

Modlitbová aktivita

Dovoľte mi s veľkou radosťou v srdci Vás informovať, že v dňoch 9. decembra a 18. decembra boli v RK kostole vo Vranove nad Topľou slúžené sväté omše za uzdravenie MUDr. Františka Fabiana.

Účasť na spoločných modlitbách a predkladaní prosieb Panne Marii Matke Milosti prisľúbili aj otcovia minoriti z farnosti Sv. Michala v Bratislave - Karlovej Vsi, ktorí budú zároveň organizovať ďalšie modlitby v rámci kláštora.

Do spoločných prosieb a modlitieb bude zapojený aj RK kláštor Františkánov v Brehove v okrese Trebišov, RK veriaci z obce Mokroluh pri Bardejove a GK veriaci z obce Kružlov pri Bardejove. Ďalej RK veriaci z pútnického miesta Báč - Svätý Anton a množstvo ďalších ľudí dobrej vôle z celého Slovenska. Momentálne sa snažím koordinovať celoslovenskú dobrovoľnú modlitbovú skupinu. Cítim veľké požehanie pre túto aktivitu.

Zároveň pokračujem v pomoci pre Katku Oškeroú z Dubovej, dokonca mi napísala pani Bernadetta Ďurinová z Javorinky, že so svojim detským zborom DOMINIK nahrála CD, ktoré pošlú Katke, za ktorú sa už modlia Ruženec k Slzám Panny Márie. Úprimne Vám ďakujem za Vašu skvelú podporu.

AVE MÁRIA!

Karol Dado

Modlitba za duše

Posielam Vám toto krátke posolstvo, ktoré som sa dočítal z zahraničnej tlače. Panna Mária v ňom hovorí:

Matka Božia, Spoluvykupiteľka sveta, oroduj za nás!

Času je málo, ale duší v očistci je mnoho, dokonca takých duší, ktoré trpia od čias veľmi vzdialených, čias pohanských ... Ak niekto s otvoreným srdcom vysloví túto krátku modlitbu, tak vtedy môj Syn vyslobodí z očistca tisíc duší...

V.R. Bratislava

Prežívame úžasné veci

Sláva Bohu, nášmu Stvoriteľovi!

Veľmi sa teším a **d'akujem nebeskej Mamičke, že nám dáva taký krásny časopis ako je M ROSA.** Aj vďaka M Rose sa pomaly pretvára život mne a mojej rodine a **zažívame pravú radosť z Božej prítomnosti a spoločnej modlitby.**

Nakoľko máme doma jeden a polročného syna a nemáme doma auto, nedá sa cestovať, na púte k Matičke tak ako by sme chceli, ale aspoň jej - **vd'aka vášmu zverejneniu adresy v časopise posielame listy do Medžugoria a musím potvrdiť, že už po prvom liste sa v našej rodine udiali úžasné veci a nastáva pomalé obrátenie môjho manžela.**

S deťmi sme sa začali modliť každý deň sv. ruženec a chodíme na sv. omšu. Tak vám prajem veľa Božieho požehnania a milosti a stálu ochranu od Matičky Božej a veľké Pán Boh zaplať za vašu námahu. Ave Mária!

Helena Grigová, Žilina

Milí naši priaznivci a čitatelia!

Vrelá vd'aka za všetky Vaše milé pozdravy, ktorými ste nás potešili na tohtoročné Vianoce. Teší nás, že vyjadrujete podporu M ROSE a našej službe Panne Márii. Nech Vám narodený Ježiš prináša hojnosť milostí a Svetlo do vašich životov a rodín! Ďakujeme vám všetkým, ktorí ste nám napísali, aj za všetky milé e-maily a sms-ky, a uvádzame aspoň niekoľko mien za všetkých vás.

* * * * *

Betlehemske Svetlo nech vás všetkých privedie k jasličkám svätého Dieťatka, aby sme mu odovzdali svoje srdcia. A aby ich Ono naplnilo láskou, pokojom a svojou malou rúčkou všetkých požehnilo do nového roku 2006.

Požehnané Vianoce a šťastný nový rok prajú vám všetkým vďačné čitateľky z Papradna.

P. S. Ďakujeme, že vydávate tak skvelý časopis ako je M ROSA!

* * * * *

Teplo Vianočného domova, radosť a ochotu meniť sa, vidieť potreby blízkych, otvoriť sa pre konanie dobra, to je úžasný a požehnaný časopis pre nás!

Prosíme Pannu Máriu a Jej Synáčka, aby požehnávala Vašu redakciu. Do nového roku veľa síl, a nádeje, ktorá neumiera - vám žela rodina Iglárová

* * * * *

Ďalej nám napísali: **M. Zemková, p. Beťovská, Z. Kocúriková, T. Macurová, rodina A. Zrel'aka, p. Mandžáková, Ján a Mária Kmačkovci, D. Mináreková s maminou, Veronika J. A. Ondrás, A. Čaranová. P. Basilius Rejnič, V. Regulová, J. Cvengroš, M. Miškechová, P. Smreková, M. Ščepková, M. Opánska, R. Hurbanová, A. Pekárová, M. Zlacká, V. Skokňa (väznica Ilava) I. Ardová, G. Kanošová, E. Hrádková, E. Szpyrcová, A. Socha, M. Randisová, Ľ. Ondrušová, H. Zajacová, K. Slaninová, p. Němcová, Sr. Bernadetta Pánčiová so spolusestrami, o. biskup Viliam Judák, o. biskup Pavol M Hnilica, J. Garaj(väznica Ilava), O. Froncová, p. Nemzetová a mnohí ďalší. (r)**

Krátke správy / Rôzne

Petícia

o. z. Magnificat Slovakia sa podieľa na zbieraní podpisov k petícii za urýchlené prijatie zmluvy medzi Slovenskou republikou a Vatikánom o výhrade svedomia.

Dodnes o. z. Magnificat Slovakia dostal vyše 20 000 podpisov. Celkove sa blížia už do 100 000, ktoré sú nutne potrebné k rokovaniu. Ešte stále máme medzi vami hárky, milí naši čitatelia! **Prosíme vás o ich urýchlené zaslanie, prípadné ešte o podpisovú aktivitu do 15. januára 2006!**

Zmluva je veľmi dôležitá! **O chvíľu tu bude zákon o homosexuálnych partnerstvách a iné. Poponáhľajme sa!** Kto chce, môže si hárok ešte vytlačiť na: www.forumzivota.sk

- **Správa z mobilu:** Jano bol s malým na „kúzelnom popoludní s Mikulášom“, ktorého organizoval Volkswagen v Bratislave pre deti svojich zamestnancov. Malí zažili Mikuláša tak, ako nikdy predtým. Z Mikuláša sa vykľul Harry Potter! Po klasickom Mikulášovi ani stopy!

(r)

EÚ šíri potraty

Vybraná skupina európskych poslancov dostala pozvanie na 10-dňovú cestu do Brazílie a Peru, aby tu podporili zákonné právo na potrat.

Riccardo Cascioli, riaditeľ Centra pre štúdium populácie, prostredia a rozvoja pre ZENIT o ceste (ktorá sa uskutočnila v dňoch 1.- 10. decembra 2005) povedal:

„Toto pozvanie je príležitosťou stretnúť sa s miestnymi skupinami, ktoré napomáhajú reprodukčnému zdraviu, t.j. potratom a antikoncepcii, ako aj s predstaviteľmi vlády a s poslancami. V diskusii s ľuďmi sa kladie dôraz na odmietanie nátlaku náboženstva na túto oblasť.“

Riaditeľ spomenul napríklad výzvu, aby Ústavný súd v Kolumbii podporoval Medzinárodnú federáciu pre plánované rodičovstvo (IPPF).

„Zásadou v tejto stratégii je útok proti Katolíckej cirkvi, ktorá sa obviňuje z vyvíjania vplyvu, ktorý bráni schváleniu zákonov povoľujúcich potraty,“ objasňuje Cascioli.

(TK KBS)

Povinná smrť?

Kardinál **Cormac Murphy O' Connor** komentoval pre britský rozhlas BBC anglický návrh zákona o eutanázii. „**Ak sa tento návrh schváli, nazdávam sa, že povinnosť zákona konať v mene ľudí sa poruší. Zákon je tu totiž na to, aby chránil život. A právo umrieť sa môže stať ľahko povinnosťou umrieť.**“

(TK KBS)

Dostal som sms-ku

- „Som Matka nádeje a dôvery., Matka druhého príchodu Ježiša. Ste zreničkou mojich očí, moje najmenšie deti. Z Mexika začne moje víťazstvo nad slobodomurárskymi silami!“

Panna Mária, Don Gobbi, Mexiko 1994

Z., 13. 12. 2005

- **Božie slovo prichádza na svet bránou Máriinho mlčania. Krásne a požehnané dni v Advente!**

B., 4. 12. 2005

- Panna Mária v Dechticiach vystupuje skutočne pomáhajúco. Asi pre mám z Dechtíc taký pocit pokoja, a povzbudenía. Tak ako sa predstavila, tak sa aj chová.

E., 6. 12. 2005

- **Červený kríž už nie je kríž. Zmena znaku na červený kosoštvorec... Pozri Euronews!**

M., 8. 12. 2005

- Každú sobotu večer je sv. ruženec k slzám Panny Márie za vás aj za našu milovanú M ROSU.

B., 8. 12. 2005

- **Tajné väznice CIA sú v Poľsku na dvoch miestach. Vypočúvajú tam Al Káidu. A sú aj v Rumunsku. Kukan „nevie o ničom“!**

T., 9.12. 2005

- Garabandalský zázrak má byť vo štvrtok, na sviatok mučeníka Eucharistie v apríli. Dňa 13. apríla 2006 je nielen Martin pápež, prvý mučeník Eucharistie, ale je aj Zelený štvrtok!

M., 11. 12. 2005

- **Na Rádii Lumen kňaz vyvolával ľudí a oni hovorili svoj názor. V Rakúsku kážu aspoň laici s teológiou! Namiesto Otčenáša spievali pieseň...**

T., 13. 12. 2005

- Pán farár nám v kázni povedal, že nám stačí to, čo máme. Že netúži po zjaveniach. Lebo sa na to necíti ani hodný... "Super", nie?

T., 15. 12. 2005

- **Práve sa prezentujú slobodomurárske LIONS kluby v slovenskom rozhlase. Môžeš im dať otázku....**

T., 17. 12. 2005

- Bush prikázal odpočúvať telefóny a maily Američanov. Vypukol škandál!

T., 18. 12. 2005

- **Ave Mária. Tak mi krásne chodia deti do kostola. Máme nádherné CD-čko a tak zlí sú ľudia... Závidia vlastným deťom. Ublížujú nám. Srdce mi krváca, lebo sa ubližuje tým najzraniteľnejším.. Naši veriaci si nezaslúžia kostol lebo v ňom deti „nesmú vyrušovať“...**

B., 19. 12. 2005

- Používať skrytú kameru alebo mikrofón bude od roku 2006 trestné. Tak si rýchle všetko nakrúť!!!

Z., 20. 12. 2005

- Pani Hanka Ponická, spisovateľka a bývalá disidentka, spomínala na November 1989 vo svojom kaštieli v Podrečanoch. O bývalej komunistickej moci hovorí:

Musíme pokračovať v boji, nič sa neskončilo!